

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. října 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Jonákové, Ph.D., a soudců JUDr. Pavla Zelenky a JUDr. Kateřiny Korečkové, Ph.D., v trestní věci **obžalovaného Ing. Vladimíra S., MBA**, narozeného xxxxx, o odvoláních obžalovaného a státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2017, č. j. 10 T 15/2014 – 13 471,

takto:

I. Z podnětu odvolání obžalovaného se podle § 258 odst. 1 písm. a), b), f) tr. ř. napadený rozsudek **ruší** v celém rozsahu.

II. Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že

se podle § 226 písm. b) tr. ř.

obžalovaný Ing. Vladimír S., MBA, narozený xxxxx, bytem xxxxx

zprošťuje obžaloby

státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1KZV 27/2012 podané dne 13. 11. 2014, kterou mu bylo pod body III. a IV. kladeno za vinu, že

III.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Ježková

jako člen představenstva a obchodní ředitel (do 16. 12. 2011) společnosti NEOGRAPH,a.s., IČ 251 43 468, se sídlem Praha 1, Opletalova 1015/55, s předmětem činnosti, mimo jiné, výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věci movitých, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti,

a současně jako jednatel a společník společnosti Avium Partners, s.r.o., IČ 287 14 571, se sídlem Praha 1, Opletalova 1603/57, s předmětem činnosti, mimo jiné, výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věci movitých, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti, tedy společností se stejným předmětem činnosti,

v úmyslu opatřit sobě a společnosti Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch na úkor společnosti NEOGRAPH,a.s., uzavřel dne 1. 2. 2010 jménem společnosti Avium Partners, s.r.o. fiktivní zprostředkovatelskou smlouvu se společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., IČ 006 98 407, se sídlem ul. Jozefa Hagaru 9, Bratislava 34, Slovenská republika, zastoupenou Dr. Milanem H., nar. xxxxx, na jejímž základě za společnost Avium Partners, s.r.o. jako údajného dodavatele služby následně vystavil a nechal vystavit faktury za fiktivní plnění - zprostředkování obchodních případů na společnost PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., jako odběratele služby, přičemž se dohodl se zástupci společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. na umělém navýšení konečné ceny jednotlivých zakázek pro odběratele, kterým byla společnost NEOGRAPH,a.s., ačkoliv věděl, že společnost NEOGRAPH,a.s., obchodovala se společností PROMPt, a.s. přímo a současně za společnost NEOGRAPH,a.s., dával pokyny k vystavení faktur za skutečné plnění i za jejich navýšení a takto:

1) dne 31. 5. 2010 byla vystavena společností Avium Partners,s.r.o. faktura č. EU20002 na částku 13 000 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. uhrazena dne 21. 6. 2010 a tím pro společnost Avium Partners, s.r.o. získal finanční prospěch ve výši 334 945 Kč, neboť společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. dne 25. 3. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102207 vystavené dne 28. 4. 2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 40 740 EUR a dne 26. 5. 2010 uhradila za dodané zboží o 13 000 EUR, tedy o 331 630 Kč více,

2) dne 17. 6. 2010 byla vystavena společností Avium Partners,s.r.o. faktura č. EU20003 na částku 26 000 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 21. 6. 2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 669 890 Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. dne 25. 3. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102331 vystavené dne 25. 5. 2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 81 440 EUR a uhradila tak dne 14. 6. 2010 za dodané zboží o 26 000 EUR, tedy o 669 370 Kč více,

3) dne 26. 7. 2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. EU20004 na částku 8 470 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 11. 8. 2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 210 183,50 Kč, přestože společnost NEOGRAPH,a.s., si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. dne 26. 5. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102385 vystavené dne 9. 6. 2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 16 940 EUR a uhradila tak dne 2. 7. 2010 za dodané zboží o 8 470 EUR, tedy o 213 232,25 Kč více,

4) dne 2. 8. 2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. EU20005 na částku 19 000 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 16. 8. 2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 472 245 Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., dne 25. 3. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102436 vystavené dne 2. 7. 2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 57 420 EUR a uhradila tak dne 27. 7. 2010 za dodané zboží o 19 000 EUR, tedy o 469 110 Kč více,

5) dne 19. 10. 2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. EU20007 na částku 1 686 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 24. 11. 2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 41 627,34 Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si v tomto obchodním případě objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., dne 21. 9. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102605 vystavené dne 12. 10. 2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s. částku 3 372,50 EUR a uhradila tak dne 16. 11. 2010 za dodané zboží o 1 686 EUR, tedy o 41 340,72 Kč více,

6) dne 2. 12. 2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. EU20008 na částku 24 000 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 3. 1. 2011, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 602 040 Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., dne 11. 11. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20102691 vystavené dne 1. 12. 2010 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 30 800 EUR a uhradila tak dne 30. 12. 2010 za dodané zboží o 24 000 EUR, tedy o 600 240 Kč více,

7) dne 1. 2. 2011 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. 1120001 na částku 36 900 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 14. 2. 2011, získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 894 271,50 Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., dne 26. 11. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20112002 vystavené dne 5. 1. 2011 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 81 000 EUR a uhradila tak dne 4. 2. 2011 za dodané zboží o 36 900 EUR, tedy 889 474,50 Kč více,

8) dne 4. 4. 2011 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. 1120002 na částku 11 100 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 29. 4. 2011, čímž získal pro sebe, resp. pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 268 731 Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., dne 8. 3. 2011 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 20112142 vystavené dne 31. 3. 2011 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 19 800 EUR a uhradila tak dne 28. 4. 2011 za dodané zboží o 11 100 EUR, tedy o 271 561,50 Kč více,

9) dne 2. 9. 2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. 5/2011 na částku 1 000 EUR, která byla společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., uhrazena dne 20. 9. 2011, čímž získal pro sebe, resp. pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 24 655 Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si v objednala plnění u společnosti PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., dne 28. 6. 2011 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č.

20112339 vystavené dne 11. 7. 2011 společností PROMPt, tlačiareň cenin, a.s., částku 1 989,90 EUR a uhradila tak dne 10. 8. 2011 za dodané zboží o 1 000 EUR, tedy o 24 310,- Kč více, tímto jednáním způsobil poškozené společnosti NEOGRAPH,a.s., škodu ve výši 3 510 269 Kč a získal pro společnost Avium Partners, s.r.o., prospěch v této výši.

IV.

jako člen představenstva a obchodní ředitel (do 16. 12. 2011) společností NEOGRAPH,a.s., IČ 251 43 468, se sídlem Praha 1, Opletalova 1015/55, s předmětem činnosti, mimo jiné, výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věci movitých, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti, a současně jako jednatel a společník společností Avium Partners, s.r.o., IČ 287 14 571, se sídlem Praha 1, Opletalova 1603/57, s předmětem činnosti, mimo jiné, výroba vlákniny, papíru a lepenky a zboží z těchto materiálů, zprostředkování obchodu a služeb, velkoobchod a maloobchod, pronájem a půjčování věci movitých, poradenská a konzultační činnost, zpracování odborných studií a posudků, mimoškolní výchova a vzdělávání, pořádání kurzů, školení, včetně lektorské činnosti, tedy společností se stejným předmětem činnosti, v úmyslu opatřit sobě a společností Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch, na úkor společnosti NEOGRAPH,a.s.,

uzavřel v Praze dne 1. 2. 2010 jménem společností Avium Partners, s.r.o., zprostředkovatelskou smlouvu se společností LightGate, a.s., IČ 261 45 219, se sídlem nám. 14. října 1307/2, 150 00 Praha 5, zastoupenou místopředsedou představenstva Ing. Petrem K., nar. xxxxx, na jejímž základě za společnost Avium Partners, s.r.o., jako údajného dodavatele služby vystavil a nechal vystavit faktury za fiktivní plnění - zprostředkování obchodních případů, na společnost LightGate, a.s., jako odběratele služby, přičemž se dohodl se společností LightGate, a.s., na umělém navýšení konečné ceny jednotlivých zakázek pro odběratele, kterým byla společnost NEOGRAPH,a.s., ačkoliv věděl, že společnost NEOGRAPH,a.s., obchodovala se společností LightGate, a.s., přímo a současně za společnost NEOGRAPH,a.s., dával pokyny k vystavení faktur za skutečné plnění i za jejich navýšení a takto:

1) dne 2. 12. 2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. OB10003 na částku 78 942 Kč, která byla společností LightGate, a.s., uhrazena dne 13. 12. 2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 78 942 Kč, přestože společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společností LightGate, a.s., dne 29. 6. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10097/10 vystavené dne 7. 6. 2010 společností LightGate, a.s., částku 128 502 Kč a uhradila tak dne 21. 9. 2010 za dodané zboží o 78 942 Kč více (s DPH),

2) dne 2. 12. 2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. OB10004 na částku 411 000 Kč, která byla společností LightGate, a.s., uhrazena dne 13. 12. 2010, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 411.000,- Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společností LightGate, a.s., dne 3. 9. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10160/10 vystavené dne 27. 10. 2010 společností LightGate, a.s., částku 627 000 Kč a uhradila tak dne 19. 11. 2010 za dodané zboží o 411 000 Kč (s DPH) více,

3) dne 2. 12. 2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. OB10005 na částku 3 840 Kč, která byla společností LightGate, a.s., uhrazena dne 13. 12. 2010, čímž získal pro sebe, resp. pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 3 840 Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společností LightGate, a.s., dne 1. 10. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10160/10 vystavené dne 27.

10. 2010 společností LightGate, a.s., částku 6 624 Kč a uhradila tak dne 19. 11. 2010 za dodané zboží o 3 840 Kč (s DPH) více,

4) dne 15. 12. 2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. OB10006 na částku 898 128 Kč, která byla společností LightGate, a.s., uhrazena dne 10. 1. 2011, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 898 128 Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společnosti LightGate, a.s., dne 15. 9. 2010 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10194/10 vystavené dne 16. 12. 2010 společností LightGate, a.s., částku 1 272 348 Kč a uhradila tak dne 6. 1. 2011 za dodané zboží o 898 128 Kč (s DPH) více,

5) dne 19. 10. 2010 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. EU20007 na částku 1 824 000 Kč, která byla společností LightGate, a.s., uhrazena dne 28. 12. 2010, čímž získal pro sebe, resp. pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 1 824 000 Kč, ačkoliv společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společnosti LightGate, a.s. sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10168/10 vystavené dne 12. 11. 2010 společností LightGate, a.s., dne 6. 12. 2010 na částku 719 712 Kč, faktury č. 10181/10 vystavené dne 26. 11. 2010 společností LightGate, a.s., dne 20. 12. 2010 na částku 1 439 424 Kč, a faktury č. 10191/10 vystavené dne 7. 12. 2010 společností LightGate, a.s. dne 27. 12. 2010 na částku 696 864 Kč, kdy celkem společnost NEOGRAPH,a.s., tak za dodané zboží uhradila částku 2 865 000 Kč, a tedy o 1 824 000 Kč (s DPH) více,

6) dne 27. 6. 2011 byla vystavena společností Avium Partners, s.r.o., faktura č. 1110003 na částku 327 787,20 Kč, která byla společností LightGate, a.s., uhrazena dne 6. 7. 2011, čímž získal pro sebe a pro společnost Avium Partners, s.r.o., finanční prospěch ve výši 327 787,20 Kč, přestože společnost NEOGRAPH,a.s., si objednala plnění u společnosti LightGate, a.s., dne 20. 5. 2011 sama a za dodávku objednaného zboží uhradila na základě faktury č. 10085 vystavené dne 3. 6. 2011 společností LightGate, a.s., částku 537 826 Kč a uhradila tak dne 30. 6. 2011 za dodané zboží o 327 787,20 Kč (s DPH) více,

tímto jednáním způsobil poškozené společnosti NEOGRAPH,a.s., škodu ve výši 2 953 081 Kč (bez DPH) a získal pro spol. Avium Partners, s.r.o., prospěch v této výši,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

III. Podle § 256 tr. ř. se odvolání státní zástupkyně **zamítá.**

Odůvodnění:

I.

Napadený rozsudek

1. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2017, č. j. 10 T 15/2014 – 13 471, byl obžalovaný **Ing. Vladimír S.** (dále též jen „*obžalovaný*“) uznán vinným ze spáchání zločinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku, kterého se měl podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustit s drobnými odchylkami stejně, jak byl skutek popsán v obžalobě státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze sp. zn. 1KZV 27/2012 podané dne 13. 11. 2014 pod body III. a IV. (viz výrok tohoto rozsudku).

2. Za uvedený zločin byl obžalovaný odsouzen podle § 255 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, přičemž podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmínečně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Současně byl obžalovanému podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu samostatné výdělečné činnosti a funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech zabývajících se výrobou papíru, a to na dobu 2 let.
3. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. byla obžalovanému uložena povinnost k náhradě škody poškozené společnosti SPM - Security Paper Mill, a.s., ve výši 650 000 Kč. Se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody byla poškozená společnost podle § 229 odst. 2 tr. ř. odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Odvolání a vyjádření k nim

4. Proti napadenému rozsudku podal hned po jeho vyhlášení odvolání obžalovaný, ve lhůtě uvedené v § 248 odst. 1 tr. ř. podaly odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze (dále jen „státní zástupkyně“) a poškozená SPM - Security Paper Mill, a.s. (dále jen „poškozená společnost“).
5. Dne 4. 10. 2018 bylo do datové schránky Vrchního soudu v Praze doručeno prostřednictvím zmocněnkyně Mgr. Kataríny Kožiakové Oboňové zpětvzetí odvolání poškozené společnosti. Poškozená uvedla, že jako osoba oprávněná k tomu podle § 246 odst. 1 písm. d) tr. ř. výslovně bere odvolání ve smyslu § 250 odst. 2 tr. ř. v celém rozsahu zpět. Současně poškozená prohlásila, že nebude nadále uplatňovat práva poškozeného včetně již uplatněného nároku na náhradu škody podle § 43 odst. 5 tr. ř. a že se výslovně vzdává v tomto řízení procesních práv poškozeného. Závěrem poškozená navrhla, aby předseda senátu podle § 250 odst. 4 tr. ř. vzal usnesením zpětvzetí odvolání poškozené na vědomí. Jelikož bylo prohlášení o zpětvzetí odvolání výslovné, bylo učiněno zmocněnkyní odvolatelky ve smyslu § 250 odst. 2 tr. ř. a nebylo shledáno ani jiných okolností, které by bránily vzít zpětvzetí odvolání na vědomí, vzala předsedkyně senátu Vrchního soudu v Praze po zahájení veřejného zasedání usnesením podle § 250 odst. 4 tr. ř. zpětvzetí odvolání poškozené společnosti na vědomí.

a)

6. **Obžalovaný** podal odvolání hned po vyhlášení napadeného rozsudku a následně jej **prostřednictvím svého obhájce JUDr. Petra Kočího, Ph.D.**, odůvodnil. Rozsudek napadl ve všech jeho výrocích a rozsudku vytkl podstatné vady řízení, které rozsudku předcházelo, které měly vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku, dále vytkl vady, zejména nejasnost a neúplnost jeho skutkových zjištění, a že se soud nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Vytkl, že vznikají pochybnosti o správnosti některých skutkových zjištění, uvedl, že v napadeném rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního zákona a že rozhodnutí o uplatněném nároku poškozené společnosti je nesprávné.
7. Obžalovaný zopakoval, že v průběhu celého trestního řízení upozorňoval na důvody, pro které je státní zástupkyně JUDr. Dagmar Máchová vyloučena z vykonávání úkonů trestního

řízení, a následně zmínil pokyn odvolacího soudu, aby se soud prvního stupně s touto námitkou obžalovaného vypořádal. V této souvislosti připomněl rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I.ÚS 722/05 ze dne 7. 3. 2007 a judikaturu Evropského soudu pro lidská práva (věc Saraiva de Cervalho vs. Portugalsko, 1994, Gautrin a další vs. Francie, 1998) týkající se dvojího testu nestrannosti a zdůraznil, že v případě rozhodování o vyloučení *mohou mít význam i pouhá zdání a nelze přehlížet ani existenci možného přesvědčení, že důvod vyloučení je dán*. Obžalovaný je přesvědčen, že státní zastupitelství v průběhu hlavního líčení činilo vše pro to, aby tato *přesvědčení a zdání* obžalovaného nejen nevyvrátilo, ale naopak výrazně posílilo. V této souvislosti připomněl, že státní zástupkyně odmítla vydat usnesení o zahájení trestního stíhání jiných osob, jež od ní vyžádal Vrchní soud v Praze, s tím že jí nebyly poskytnuty a patrně nebudou, neboť nejsou ke zveřejnění a nijak se netýkají této trestní věci. Při hlavním líčení státní zástupkyně uvedla, že usnesení nebude předkládat, neboť jde o důkaz ve prospěch obžaloby a takový důkaz není povinna předložit. Nakonec namísto zásadního důkazu – usnesení o zahájení trestního stíhání JUDr. Dagmar Máchové, předložila pouze sdělení Vrchního státního zastupitelství v Praze, že trestní stíhání této státní zástupkyně není vedeno v souvislosti s trestním řízením obžalovaného. Tento závěr pak přejal i soud prvního stupně, čímž porušil zásadu přímosti, neboť učinil závěr z usnesení o zahájení trestního stíhání JUDr. Dagmar Máchové, aniž by tento dokument provedl jako důkaz, nebo jej alespoň sám měl k dispozici.

8. V návaznosti na to obžalovaný uvedl, že neměl k dispozici jiné důkazy, proto vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Již při hlavním líčení navrhl jako důkaz článek ze serveru www.iROZHLAS.cz, z něž plyne, že státní zástupkyně Dagmar Máchová a detektiv Igor Gáborík podle detektivů vynášeli informace z více případů, než z případu Bereta. Spojení mezi uvedenou státní zástupkyní a uvedeným detektivem potvrzuje i facebookový profil Bohumila Holubce, druhá státní zástupkyně, na kterém sdílí informace mj. s manželkou uvedeného detektiva. Obžalovaný v odvolání navrhl provést důkaz veřejným facebookovým profilem Bohumila Holubce. Modem operandi této státní zástupkyně je dle informací orgánů činných v trestním řízení únik ze spisů týkajících se jí vyšetřovaných trestných činů. Obžalovaný uvedl, že v jeho trestní věci došlo prokazatelně ze strany orgánů činných v trestním řízení k úniku informací ze spisu směrem k poškozené a odkázal na doplnění svého prvního odvolání ve věci ze dne 27. 7. 2017.
9. Na základě výše uvedeného je obžalovaný přesvědčen, že jsou minimálně dány důvody k jeho přesvědčení a zdání, že v případě státní zástupkyně JUDr. Dagmar Máchové jde o vyloučenou osobu a tudíž i nadále přetrvávají pochybnosti a nejistota o ovlivnění trestního řízení v neprospěch obžalovaného.
10. Obžalovaný se i nadále domnívá, že nejsou naplněny všechny znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu, zejm. znaky „*uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy*“ a „*na úkor*“ poškozeného (objektivní stránka trestného činu).
11. Obžalovaný zopakoval svoji obhajobu, že obstarání příležitosti nakoupit do společnosti Neograph předmětné zboží za výhodnější cenu, bylo zcela mimo jak pracovněprávní povinnosti obžalovaného, který jako obchodní ředitel pouze řídil tým obchodních zástupců

prodávajících výrobky společnosti Neograph, tak i mimo předmět zprostředkovatelské smlouvy mezi společnostmi Neograph a Avium Partners, jejímž předmětem bylo zprostředkování prodeje zboží ze společnosti Neograph zákazníkům. Obžalovaný zajistil konkrétní nabídky a Ing. Jan J. se pro ně sám, bez jakéhokoliv vlivu obžalovaného Ing. S. rozhodl (když k dispozici měl minimálně i nabídku od Státní tiskárny cenin). Obžalovaný v rámci své pracovněprávní povinnosti nikdy nezajišťoval nákup zboží, ani nebyl nadřízeným nákupního oddělení. Ač soud prvního stupně v odůvodnění uvedl, že neměl důvod pochybovat o pravdivosti zásadních skutkových tvrzení obžalovaných, neodůvodnil, proč obžalovanému při absenci důkazů o opaku neuvěřil v popisu jeho náplně práce. V tomto směru odkázal obžalovaný i na svoji výpověď učiněnou v hlavním líčení dne 21. 4. 2017 o tom, jak byl ve více případech Ing. J. osloven, aby dohodl nějakou dodávku, přičemž měl dát Ing. J. cenovou nabídku, která by pokryla náklady obžalovaného.

12. Ke znaku skutkové podstaty „*na úkor*“ citoval obžalovaný část z rozsudku vrchního soudu, kterým bylo mj. soudu prvního stupně uloženo, aby byl závěr o úkoru činěn za pomoci znalce. Protože tak soud prvního stupně neučinil, postupoval v rozporu s ustanovením § 264 odst. 1 tr. ř. Obžalovaný připustil, že souhlasil se soudem prvního stupně, že zpracování znaleckého posudku je nadbytečné, avšak znalecký posudek by byl nadbytečným jen v případě zprošťujícího rozsudku, kdy by se soud znakem *na úkor* nemusel zabývat.
13. Obžalovaný citoval část odůvodnění soudu prvního stupně hodnotící výpovědi svědků Ing. K. a JUDr. Ing. H. (str. 139 – 140 napadeného rozsudku) a namítl, že hodnocení těchto důkazů je výronem svévole soudu prvního stupně, představuje exces ze zásady volného hodnocení důkazů a je v příkrém rozporu s tím, co svědci skutečně uvedli. Na to obžalovaný citoval z výpovědí uvedených svědků. Obžalovaný navrhl výsledky svědků Petra K. a Petera H.
14. Obžalovaný trval na tom, že je třeba porovnat reálné možnosti, které Neograph při výběru dodavatele předmětného zboží měl – na jedné straně od dosavadního dodavatele Státní tiskárny cenin, na druhé straně výhodněji od Promptu a LightGate. Jiná reálná varianta neexistovala, Neograph nemohl předmětné zboží na trhu koupit levněji. Obžalovaný zopakoval, že případný předchozí obchodní vztah automaticky neznamená spolupráci v budoucnu bez prostředníka, společnost Avium Partners skutečně sjednávala parametry obchodu, osoba obžalovaného byla pro obchod klíčová, obžalovaný byl obchodním zástupcem Promptu v Čechách, výsledná cena byla akcionářům Neographu známa, nešlo o fiktivní plnění, neboť obžalovaný obchod zajistil nad rámec své pracovní náplně, ohlídal kvalitu a smluvil velmi výhodnou cenu, prodejní ceny pro Neograph byly nižší než pro jiné obchodní partnery, tj. díky obžalovanému došlo k vytvoření lepších cen, než by to bylo napřímo.
15. K subjektivní stránce trestného činu po citaci závěrů soudu prvního stupně o nepřímém úmyslu (str. 147 napadeného rozsudku) uvedl, že nejednal v úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch na úkor společnosti Neograph. Znak „*jednat na úkor*“ jakékoliv osoby absentuje. Úmyslem obžalovaného bylo na pokyn Ing. J. zprostředkovat (mimo své povinnosti) pro Neograph výhodnější ceny, než nabízela Státní tiskárna cenin.

Pokud by nedošlo k jednání obžalovaného, Neograph by dále nakupoval od Státní tiskárny cenin a prodělal by. Obžalovaný volil pouze mezi těmito dvěma variantami.

16. Obžalovaný má za to, že i kdyby došlo k naplnění všech ostatních znaků trestného činu, chyběla by protiprávnost pro svolení poškozeného. Obžalovaný odkázal v tomto směru na svoje předchozí odvolání a dodal, že v projednávané věci nemohly mít obchodní vztahy mezi Avium Partners na jedné straně a Prompt a LightGate na druhé straně negativní odraz na trhu jako celku. Obžalovaný citoval část odůvodnění soudu prvního stupně (str. 145 napadeného rozsudku) a dovedl, že i z úvah soudu prvního stupně plyne, že žádný z uváděných následků nenastal, ani nastat neměl. Obžalovaný se domnívá, že svolení poškozené společnosti Neograph bylo v tomto konkrétním případě dostatečné pro zánik případné trestnosti u projednávaného činu. V této souvislosti obžalovaný připomněl, že výpovědi svědka Ing. J. ohledně Avium Partners neuvěřil, na druhé straně ovšem neodůvodnil, proč neuvěřil výpovědi obžalovaného Ing. S., který tvrdil, že Ing. J. zadával obžalovanému úkoly a požadoval od něj cenovou nabídku, která by pokryla náklady obžalovaného. Obžalovaný dospěl k závěru, že v případě, kdy by soud došel k závěru, že Ing. J. o daných aktivitách věděl, rozhodně jako předseda představenstva mohl obžalovanému poskytnout svolení poškozeného.
17. Obžalovaný dále připomněl, že soud prvního stupně dospěl k závěru, že kroky obžalovaného při finančních transferech se odvíjely od dohody s jeho otcem, obžalovaným JUDr. Vladimírem S., a s Ing. Janem J., když základem byla shoda jmenovaných na možnosti vyvíjet jménem Avium Partners zprostředkovatelskou činnost v oblasti papírenství. V této souvislosti upozornil obžalovaný na změnu popisu skutku mezi prvním rozsudkem ve věci a napadeným rozsudkem, když není zřejmé, proč soud prvního stupně tuto změnu učinil, zvláště, když shodu obžalovaného s Ing. J. na možnosti vyvíjet jménem Avium Partners zprostředkovatelskou činnost nejen pro Neograph, ale i pro další podnikatelské subjekty, dovozuje i nadále (viz str. 20 a 29 napadeného rozsudku). Obžalovaný učinil závěr, že souhlas Neographu byl dán předem, dobrovolně, určitě, vážně a srozumitelně ve smyslu ustanovení § 30 odst. 2 tr. zákoníku a tím vyloučil případně naplnění objektivní stránky trestného činu.
18. I kdyby došlo k naplnění všech znaků trestného činu, uplatnila by se zásada *ultima ratio*. Obžalovaný odkázal na svá teoretická východiska, která uvedl v předchozím odvolání a soudu prvního stupně vytkl, že se v rozporu s pokynem odvolacího soudu nezabýval tím, že „*případně pouze přesvědčení obžalovaného, že jedná se svolením poškozeného, by mělo najít odraz v úvahách soudu o potřebě uplatnění trestní odpovědnosti*“.
19. Odvolání odůvodnil obžalovaný i **prostřednictvím svého druhého obhájce JUDr. Filipa Matouše**. Obžalovaný po citaci výroku napadeného rozsudku kromě toho, co uvedl již prostřednictvím svého prvního obhájce, uvedl, že z odůvodnění napadeného rozsudku je patrná snaha prosadit své původní právní hodnocení posuzovaného jednání, a to navzdory závěrům a pokynům odvolacího soudu. Obžalovaný namítl, že odůvodnění napadeného rozsudku opětovně nevyhovuje ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř., navíc soud z výpovědí svědků Ing. Jana J., JUDr. Ing. Milana H. a Ing. Petra K. vyvozuje rozhodné skutečnosti v rozporu

s obsahem těchto svědeckých výpovědí. Ze způsobu hodnocení výpovědi Ing. Jana J. nelze zjistit, zda soud jeho výpovědi uvěřil, či nikoliv, přičemž jde o výpověď 50% akcionáře Neographu a výpověď svědka je pro posouzení jednání obžalovaného podstatná. Jednoznačně a jasně není opětovně hodnocena ani motivace tohoto svědka. Bez podstatnější reakce soudu prvního stupně zůstal i postoj tohoto svědka, který při poslední výpovědi před soudem odmítl vypovídat z obavy z vlastního trestního stíhání.

20. Obžalovaný opět připomněl závěr odvolacího soudu, že být odběratelem automaticky neznamena stát se dodavatelem a soudu prvního stupně vytkl, že v tomto smyslu nepostupoval v souladu s pokyny odvolacího soudu. Připomněl, že svědci H. a K. jasně hovořili o tom, že své produkty by na trhu jejich společnosti bez aktivní činnosti obžalovaného uplatňovaly jen stěží. Obdobně obžalovaný namítl, že soud prvního stupně se opakovaně odmítl náležitě zabývat znkem „*na úkor*“, protože setrval na tom, že činnost obžalovaného byla fiktivní, a proto je jakékoliv plnění za tuto „nečinnost“ oním úkorem, který měl Neograph utrpět. Soud prvního stupně se téměř nezabýval pojmovým znkem prospěchu a pominul zásadní skutkové zjištění, že iniciátorem této obchodní činnosti byl jednoznačně 50% akcionář Ing. J.
21. Obžalovaný připomněl, že z projednávaných transakcí měli všichni zúčastnění zisk. Úvahy soudu prvního stupně o nevýhodnosti obchodních případů pro Neograph mohly být možná na místě, pokud by ceny, za které byly dotčené produkty obchodovány, byly nad rámec cen obvyklých. Tomu však tak nebylo, neboť se ceny pohybovaly vždy v rámci cen obvyklých, nebo i pod jejich úrovní. Srovnání s dalšími cenovými nabídkami hovoří jednoznačně ve prospěch obžalovaného, neboť je zřejmé, že dosažené ceny byly výsledkem jeho velkých odborných znalostí trhu a velmi dobrých osobních kontaktů. Obžalovaný má za to, že je možné konstatovat, že z dokazování vyplynulo, že obžalovaný zprostředkovatelskou činnost vyvíjel.
22. Obžalovaný zopakoval část odůvodnění zrušujícího rozhodnutí Vrchního soudu v Praze a namítl, že soud prvního stupně učinil ve vztahu k ustanovení § 30 tr. zákoníku zcela obecný a i obecně nepřijatelný závěr, když uzavřel, že z povahy věci má každé porušení zákazu konkurence v podnikatelských vztazích dopad do poměrů na trhu, a to minimálně v tom směru, že na něm zvýhodňuje nějaký subjekt a jiné znevýhodňuje. Na podporu svého tvrzení, že to tak vždy být nemusí, uvedl obžalovaný případ vlastního otce JUDr. Vladimíra S., který byl obžalován v téže trestní věci z důvodu konkurence ve společnostech Neograph, a.s. a Nanograph, s.r.o., a po přezkumu výhodnosti společného obchodování obou personálně propojených společností, byl obžaloby zproštěn.
23. V doplňku odůvodnění odvolání doručeném Vrchnímu soudu v Praze dne 8. 3. 2018 se obžalovaný vrátil ke své námitce vyloučení státní zástupkyně JUDr. Dagmar Máchové a vyšetřovatele kpt. Ing. Pavla N. z vykonávání úkonů trestního řízení. Obžalovaný má za to, že přepis odposlechu znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví kriminalistická audioexpertíza – fonoskopie zpracovaný PhDr. Marií Svobodou je na str. 47 a 48 neúplný. Obžalovaný sám přepsal jím namítaný zvukový záznam. Obžalovaný uvedl, že v nahrávce se opakuje přezdívka kpt. Pavla N. v znepokojivých souvislostech (uplácení, rozšíření trestního

stíhání na osobu JUDr. Miloše Kratochvíla, který po násilném převzetí Nanografu odmítl spolupracovat s novým vedením), upozornil, že osoby v odposlechu hovořily o obsahu důkazů zajištěných při prohlídce jiných prostor (v Nanograph, s.r.o.), ještě před tím, než došlo k rozpečetění důkazů v přítomnosti tehdy obžalovaného JUDr. S. a jeho obhájce. Před rozpečetěním pytlů s věcmi zabavenými při prohlídce jiných prostor nemohl být obsah znám nikomu jinému než osobám, které prohlídku prováděly. Obžalovaný navrhl důkaz přehráním zvukového záznamu v inkriminovaných pasážích, aby si soud mohl učinit vlastní závěr o tom, že přepisy nejsou ve znaleckém posudku. Obžalovaný současně avizoval, že předloží revizní znalecký posudek, což také následně podáním ze dne 16. 4. 2018 učinil. Současně obžalovaný navrhl výslech všech osob, které se rozhovorů přímo účastní nebo je o nich hovořeno (Ivo R., Marek S., David M., Jan J., Michel B., Katarína K. O., kpt. Pavel N. a Václav B.). Tyto důkazy by měly prokázat obhajobu obžalovaného, že jeho trestní stíhání bylo zahájeno účelově. V souvislosti s obžalovaným tvrzeným únikem informací z jeho trestního spisu směrem k poškozenému obžalovaný navrhl vyžádat od Vrchního státního zastupitelství v Olomouci rozhodnutí pod sp. zn. 6 VZN 401/2017, týkající se ukončení prověřování Mgr. Pavla Klučky ve věci úniku informací týkajícího se trestního stíhání genmjr. Karla Randáka k osobě zmocněnce poškozené společnosti Neograph. Tímto rozhodnutím navrhl provést důkaz.

24. Obžalovaný shodně prostřednictvím obou obhájců navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek v napadeném rozsahu zrušil a sám ve věci rozhodl tak, že obžalovaného zproští obžaloby, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.
25. Na provedení důkazů, jež obžalovaný navrhl v písemných podáních, poté co odvolací soud při veřejném zasedání vyhověl jeho návrhu a provedl důkaz výslechy svědků Ing. Petra K. a Petera H., přečtením znaleckého posudku Znaleckého ústavu pro obory kultura, školství, tlumočnictví (zpracovatelé doc. Skarnitzl, doc. Pullmann) a předložením printscreenu facebookového profilu Bohumila Holubce, obžalovaný v odvolacím řízení netrval. V reakci na tvrzení svědka Ing. J. ve veřejném zasedání o odborné způsobilosti otce obžalovaného JUDr. Vladimíra S., navrhl obžalovaný odvolacímu soudu zvážit provedení důkazu výslechem JUDr. Vladimíra S. v postavení svědka.

b)

26. **Státní zástupkyně** podala odvolání v neprospěch obžalovaného do výroku o trestu. Státní zástupkyně v odůvodnění odvolání zopakovala výrok o trestu z napadeného rozsudku spolu s důvody soudu prvního stupně, které jej k uložení trestu vedly. Následně uvedla, že uložený trest je příliš mírný a neodpovídá podmínkám ustanovení § 58 odst. 1 tr. ř. ani přístupu obžalovaného k samotné trestné činnosti a k jejím následkům. Současně uvedla, že i když lze akceptovat uložení trestu podle ustanovení § 58 odst. 1 tr. ř., měl být obžalovanému uložen delší trest odnětí svobody na delší zkušební dobu za použití ustanovení § 58 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku.
27. Státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud zrušil výrok o trestu a uložil obžalovanému podle § 255 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku podmíněný trest odnětí

svobody na delší zkušební dobu a podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku současně uložil trest zákazu činnosti ve stejném znění, jak byl uložen napadeným rozsudkem.

28. Ve veřejném zasedání intervenující státní zástupce rozšířil rozsah odvolání do výroku o trestu v tom smyslu, že vůbec nejsou splněny podmínky pro postup podle § 58 odst. 1 tr. ř., neboť k soudem uvedeným okolnostem mělo být přihlíženo pouze jako k polehčujícím okolnostem. Státní zástupce navrhl, aby byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na samé spodní hranici a obžalovaný byl pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou. Alternativně, pokud by odvolací soud dospěl k závěru, že ve věci byly splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu, navrhl, aby trest odnětí svobody byl uložen v maximální možné míře, tj. v trvání 3 let s podmíněným odkladem na 5 let, a zároveň byl uložen totožný trest zákazu činnosti, jaký byl uložen již rozsudkem soudu prvního stupně. Odvolání obžalovaného navrhl státní zástupce jako nedůvodné zamítnout.

c)

29. **Obžalovaný** se prostřednictvím svého obhájce písemně vyjádřil **k odvolání státní zástupkyně**. Poukázal na obsah svého vlastního odvolání. Všechny argumenty, které obžalovaný uvedl v odůvodnění vlastního odvolání, vztáhl i na vyjádření k odvolání státní zástupkyně, které obžalovaný považuje za zcela nedůvodné. Obžalovaný navrhl odvolání státní zástupkyně ve smyslu ustanovení § 256 tr. ř. zamítnout.
30. Ještě předtím, než bylo odvolání poškozené společnosti vzato zpět, obžalovaný se prostřednictvím svého obhájce vyjádřil i **k odvolání poškozené**. V souvislosti s jejím tvrzením, že bylo prokázáno, že rozhodná činnost obžalovaného spadala do jeho náplně práce, podotkl, že poškozená neuvedla důkazní prostředky, kterými mělo být toto prokázáno. Dodal, že soud prvního stupně se neřídil závazným právním názorem a směrem dalšího dokazování, které nadřízený soud určil. Argument poškozené, že obžalovaný jako obchodní ředitel při úhradách faktur věděl, že cena obsahuje i zprostředkovatelskou provizi, je nerozhodný. Při posuzování tohoto „cenového“ rozměru bylo podstatné, že cena zprostředkovaného zboží nikdy nepřesáhla cenu obvyklou v daném místě a čase. Ani tvrzení poškozené, že obžalovaný užil rozhodné informace, které získal od poškozené při působení v ní jako obchodní ředitel, nebyly prokázány. Obžalovaný zdůraznil, že předmětem zprostředkování bylo zboží, se kterým poškozená primárně neobchodovala a které nebylo v jejím obchodním programu.
31. Uvedl, že svědci JUDr. H. a Ing. K. jednoznačně hovoří proti závěru prosazovaným poškozenou. Oba svědci opakovaně uvedli, že bez aktivní činnosti obžalovaného by své produkty na trhu jejich společnosti jen velmi těžko a komplikovaně uplatňovaly. Z jejich výpovědi vyplývá, že zprostředkovatelská činnost obžalovaného spočívala v jiné obchodní aktivitě, která nebyla kryta pracovně právním vztahem obchodního ředitele. Obžalovaný navrhl odvolání poškozené zamítnout.

III.

Dosavadní průběh řízení

32. Vrchní soud v Praze (dále jen „*vrchní soud*“ nebo „*odvolací soud*“) se věci obžalovaného zabýval již podruhé. Poprvé se trestní věci obžalovaného zabýval z podnětu odvolání obžalovaného, státní zástupkyně, poškozené společnosti a dvou původních spoluobžalovaných JUDr. Vladimíra S., MBA, a JUDr. Ing. Bc. Martina K. podaných proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2015, č. j. 10T 15/2014 – 8256 (dále jen „*první rozsudek*“), kterým byl obžalovaný uznán vinným zločinem zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku a byl mu uložen zcela shodný trest jako trest uložený napadeným rozsudkem. Povinnost obžalovaného nahradit též poškozené společnosti náhradu škody byla vyslovena ve stejné výši 650 000 Kč a poškozená společnost byla se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Obžalovaný byl odsouzen kromě jednání popsaného pod body III. a IV. obžaloby i za jednání popsané v též obžalobě pod bodem I., které mělo ve zkratce spočívat v založení společnosti Avium Partners, s.r.o. (dále jen „*Avium Partners*“) a iniciaci uzavření zprostředkovatelské smlouvy mezi společnostmi NEOGRAPH,a.s. (dále jen „*Neograph*“; předchozí název poškozené společnosti) a Avium Partners (viz obdobně začátek popisu skutku v napadeném rozsudku) a vyúčtování 7 fiktivních faktur za tuto zprostředkovatelskou činnost, z nichž 6 v celkové výši 1 679 576 Kč měl obžalovaný jako obchodní ředitel Neographu, nechat na úkor Neographu ve prospěch společnosti Avium Partners proplatit.
33. Prvním rozsudkem byli za jednání popsané pod bodem I. obžaloby odsouzeni i tehdejší spoluobžalovaní JUDr. S. a JUDr. K. za pomoc k přečinu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku k § 255 odst. 2 tr. zákoníku, přičemž od jejich potrestání bylo podle § 46 odst. 1 tr. zákoníku upuštěno. Tímtež rozsudkem byl JUDr. S. obžaloby částečně zproštěn (jednání pod bodem II. obžaloby, kterým měl spáchat pokračující trestný čin zneužití informace v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 3 tr. zákoníku ve prospěch společnosti NANOGRAPH, s.r.o., na úkor společnosti Neograph).
34. První rozsudek byl z podnětu odvolání všech obžalovaných, státního zástupce a poškozené společnosti rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 2. 2017, č. j. 6To 51/2016 – 8675 (dále jen „*zrušující rozhodnutí*“), podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), f), odst. 2 tr. ř. částečně zrušen ohledně všech obžalovaných, a to v celé odsuzující části pod bodem A. a v obou výrocích o náhradě škody podle § 228 a § 229 t. ř. (tj. nedotčena zůstala pouze zprošťující část prvního rozsudku týkající se obžalovaného JUDr. S.). Vrchní soud podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tř. ř. znovu rozhodl tak, že podle § 226 písm. b) tr. ř. všechny tři obžalované zprostil podané obžaloby pro skutek popsaný v bodě I. a podle § 229 odst. 3 tr. ř. poškozenou společnost odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Ve zbývajícím rozsahu zrušení (týkalo se pouze obžalovaného Ing. S. a bodů III. a IV. obžaloby) byla věc podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrácena soudu prvního stupně.
35. Zrušujícím rozhodnutím vrchní soud prvního stupně nařídil, aby soud prvního stupně - opětovně řešil námitky obžalovaného vůči osobám, jež se podílely na jeho trestním stíhání a zabýval se i okolností, zda je trestně stíhán svědek Ing. Jan J. (dále jen „*svědek Ing. J.*“),

- učinil vypořádání se s odlišným stanoviskem znaleckých posudků ohledně bodů III. a IV. obžaloby, zejména ve vztahu k tvrzení znalkyně Ing. Pavly Císařové o nepotřebě zprostředkovatele mezi Neographem a PROMPT, tlačiareň cenin, a.s. (dále jen „*Prompt*“), a Neographem a LightGate, a.s. (dále jen „*Lightgate*“), a aby se vypořádal s obhajobou obžalovaného, zejména pak s jeho námitkou, že v případě Promptu šlo o „obrácení“ dodavatelsko-odběratelského vztahu a v případě Lightgate dokonce o nového dodavatele,
- pojmenoval vady, které znalecký posudek znalkyně Ing. Císařové měl a podrobněji uvedl, jak byly tyto vady odstraněny, jaké jsou závěry znalkyně po odstranění vad a proč těmto závěrům kritizovaným znaleckým posudkem společnosti DARA - znalecká kancelář, spol. s r.o., uvěřil,
- hodnotil výpověď svědka Ing. J.,
- hodnotil výpovědi svědků Ing. Petra K., Dr. Milana H., Petera H. a Nadi P.,
- provedl důkazy nově navržené v odvolání obžalovaným Ing. S. (zejm. emailová komunikace, objednávky, faktury),
- pokud se v případě Promptu přikloní k myšlence, že být odběratelem automaticky znamená nepotřebovat zprostředkování, aby se mohl stát dodavatelem, svůj názor odůvodnil provedenými důkazy,
- v případě Lightgate argumentoval komunikací zúčastněných subjektů, např. nabídkovým listem společnosti Lightgate nebo poptávkou společnosti Neograph a jejich akceptací druhou ze stran nebo výpovědí osoby odpovědné v Neographu za obchodní případ dodávky jízdenek pro Dopravní podnik a.s. (kterou byl podle výsledků dokazování svědek Ing. J.; Dopravní podnik a.s. dále jen „*DP*“),
- učinil jasný závěr o tom, jaká byla náplň práce obžalovaného Ing. S. jako zaměstnance společnosti Neograph, tj. zda hledání nových, výhodnějších dodavatelů (pro zakázku, které se věnoval svědek Ing. J.), bylo v popisu jeho práce coby zaměstnance,
- zaujal stanovisko k obhajobě obžalovaného, že on sám žádnou smlouvu (jako zaměstnanec Neographu) neuzavřel a nedal k jejímu uzavření (jako zaměstnanec Neographu) popud, neboť rozhodl svědek Ing. J.,
- prokazoval, zda obžalovaný uzavřel nebo dal popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů, včetně otázky provizí,
- se i v případě, že by dospěl k logicky odůvodněnému závěru o nepotřebnosti zprostředkovatele, zabýval tím, zda existence zprostředkovatele byla na úkor společnosti Neograph,
- totéž pečlivě zkoumal i za situace, kdy by role Avium Partners coby zprostředkovatele byla obhájitelná,
- zkoumal, zda a jak by se případně absence prostředníka promítla do cen mezi společnostmi Neograph a Prompt a Lightgate (o čemž kromě obžalovaného vypovídali svědci H. st. a ml. a K.) a zda a jak by se promítla do cen mezi společnostmi Neograph a DP,
- zkoumal, zda by se Neograph o nabídce Promptu a Lightgate vůbec dozvěděl nebo ji u nich poptával, a zda by vůbec byla tato nabídka tak výhodná, jako ji dokázal sjednat obžalovaný Ing. S.,
- zkoumal, zda by Neograph při dosažení ceny bez provize pro Avium Partners natolik zvýšil svoji marži, aby získal od společnosti DP shodnou částku, jako tu, kterou společnost DP zaplatila,
- zaujal stanovisko k tomu, zda znak „*na úkor*“ je možno spatřovat v tom, že obžalovaný Ing. S. dosáhl pro Neograph většího zisku než jakého dosahoval předtím, přičemž však nedosáhl maximálního možného zisku,
- zjistil skutečnosti týkající se kontraktu mezi společnostmi Neograph a DP a poté vyslechl osoby odpovědné v relevantní době v Neographu za cenotvorbu (a pokud je touto osobou svědek Ing. J. - odvolací soud opakovaně zdůraznil potřebu hodnotit věrohodnost jeho

- dosavadní svědecké výpovědi, a to v širší rovině – tj. i ohledně útoků ad I. obžaloby a části B. napadeného rozsudku, a stejně tak výpovědi nově),
- znalci z oboru ekonomiky uložil, aby porovnal skutečný a možný zisk společnosti Neograph, tj. zda některá z variant prokazuje tvrzení obžaloby - že za předpokladu, kdy by vůbec k navázání spolupráce nedošlo, nebo kdyby k ní došlo bez prostředníka, realizovala by společnost Neograph ještě větší zisk, než jaký realizovala za působení prostředníka Avium Partners, tj. zda v důsledku působení prostředníka byl zisk společnosti Neograph v rozhodném období nižší, než by byl bez něj,
  - se za pomoci znalce z oboru ekonomika vypořádal s otázkou, zda prospěch společnosti Avium Partners, vždy představuje nepospěch shodné výše (budou-li pominuty výkyvy kurzu) na straně Neographu, a nikoliv toto automaticky předpokládal,
  - zaujal stanovisko k obhajobě obžalovaného Ing. S. argumentujícím svolením poškozeného,
  - zkoumal a hodnotil projev vůle poškozené společnosti Neograph a učinil závěry o tom, zda optimalizační záměr Ing. J. a zprostředkovatelská smlouva se společností Avium Partners představuje i souhlas společnosti Neograph s jednáním takového charakteru, ke kterému podle bodů III. a IV. obžaloby došlo,
  - zaujal stanovisko k tomu, zda obchodní vztahy mezi oběma společnostmi mohly mít negativní odraz i na trhu jako celku,
  - uvažoval o subsidiární roli trestního práva (§ 12 odst. 2 tr. zákoníku),
  - ve vztahu k případnému výroku o náhradě škody učinil závěr o tom, jaké měl obžalovaný ze své pozice obchodního ředitele plnit pracovní úkoly, a zda obžalovaný zaviněně porušil své pracovní povinnosti právě při plnění těchto úkolů,
  - vyhověl nárokům kladeným trestním řádem na odůvodnění rozsudku (§ 125 odst. 1 tr. ř.).

IV.

Přezkum důvodnosti odvolání a doplnění dokazování

36. Vrchní soud přezkoumal z podnětu podaných odvolání podle § 254 odst. 1 tr. ř. celý napadený rozsudek, jakož i správnost postupu řízení, jež rozsudku předcházelo, a to nejen z hlediska vytýkaných vad, ale přihlédl též k vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, pokud mohly mít vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána.

a)

37. Odvolací soud shledal, že řízení, jež předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, je zatíženo **podstatnými vadami řízení (§ 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.)**, z nichž jedna byla odstranitelná ve veřejném zasedání odvolacího soudu a druhá je v řízení před soudy neodstranitelná.
38. Odvolací soud se opakovaně věnoval námitce obžalovaného, že **trestní řízení bylo vedeno osobami, které by měly být z projednávání věci obžalovaného vyloučeny**, a že důkazy, jež byly těmito osobami opatřeny, jsou zatíženy touto vadou. V této souvislosti je třeba nejprve přisvědčit další procesní námitce obžalovaného, a sice že soud prvního stupně **porušil zásadu přímosti**, neboť **učinil závěr z usnesení o zahájení trestního stíhání JUDr. Dagmar Máchové, aniž by tento dokument provedl jako důkaz**. Soud skutečnost, kterou mohl zjistit z přímého zdroje informace (sdělení obvinění jmenované) učinil z obecného sdělení státního zastupitelství, které navíc již v přípravném řízení projevovalo minimální ochotu objasňovat i okolnosti ve prospěch obžalovaného, jak je jeho povinností podle § 2 odst. 5 tr. ř. – „...*V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v*

neprospěch osoby, proti níž se řízení vede...“). Výše uvedený závěr o postoji státního zastupitelství plyne z důkazů, jimiž bylo při veřejném zasedání odvolacího soudu doplněno dokazování. Ze záznamů o komunikaci mezi vyšetřovatelem (kpt. Ing. Pavel N.), pracovníky Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV, odbor daní, výnosů a praní peněz (JUDr. Jiří Taube, pplk.. Mgr. Milan Sural) a Městským státním zastupitelstvím v Praze (JUDr. Dagmar Máchová) plyne, že informace k obhajobě obžalovaného, že on sám je oznamovatelem trestné činnosti jiných osob, které se mu trestním oznámením na jeho osobu mstí za trestní oznámení, jež se jich dotýká, a další důkazy, které byly zajištěny Policií ČR v souvislosti s jinou trestní kauzou, mají být opatřeny na úrovni státních zastupitelství, tj. má být Městským státním zastupitelstvím v Praze vyžádána součinnost od Vrchního státního zastupitelství v Praze. Obsahem následně učiněné žádosti dozorující státní zástupkyně JUDr. Máchové vůči Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze však byla pouze žádost o poskytnutí důkazů z jiné trestní věci. Následně v řízení před soudy obou stupňů státního zastupitelství otálelo se splněním výzev soudů, případně jim nevyhovělo. Je třeba konstatovat, že soud prvního stupně zdaleka nevyčerpal všechny možnosti, aby usnesení o sdělení obvinění JUDr. Dagmar Máchové opatřil, např. nevyzval samotnou JUDr. Dagmar Máchovou v souladu s ustanovením § 8 odst. 1 tr. ř., resp. § 78 odst. 1 tr. ř., aby jej soudu předložila.

39. Vrchní soud z jiného trestního spisu, který byl Vrchnímu soudu v Praze předložen se stížností právě obviněné JUDr. Dagmar Máchové, usnesení o sdělení obvinění jmenované opatřil a ve veřejném zasedání jím podle § 263 odst. 6 a § 213 odst. 2 tr. ř. provedl důkaz, aby podstatnou procesní vadu, kterou porušení zásady přímosti při provádění pro rozhodnutí ve věci důležitého důkazu představuje, napravil. Z usnesení o zahájení trestního stíhání soud zjistil, že JUDr. Máchová je obviněna ze dvou přečinů zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) a dvou zločinů přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea první, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, které měla spáchat ve stručnosti tak, že na žádost spoluobviněného Ivana Gáboríka jmenovanému poskytla neveřejné informace z vyšetřovacích spisů, jež byly přiděleny jí nebo jejím kolegům, bez legitimního důvodu za tím účelem nahlížela do spisů a prováděla lustrace osob, za což od spoluobviněného přijala finanční plnění. JUDr. Dagmar Máchová není obviněna z toho, že takto postupovala ve věci obžalovaného Ing. S. a ani, že by manipulovala trestní věcí obžalovaného nebo přijala v souvislosti s ní úplatek nebo činila jiné kroky vztahující se k projednávané věci. Na druhé straně je zřejmé, že důvěra v kroky státní zástupkyně, která je obviněna z uvedené závažné trestné činnosti přímo spojené s výkonem její funkce, je obecně otřesena.
40. Vzhledem k tomu, že obžalovaný v rámci své shora uvedené námítky argumentoval judikaturou, kterou je řešeno vyloučení soudců (zejm. nálezem Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 722/05) a znalce (usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8Tdo 819/2015) z vykonávání úkonů trestního řízení, bylo třeba se zabývat tím, zda lze uvedenou judikaturu na posouzení vyloučení z rozhodování státní zástupkyně, popř. policejního orgánu, aplikovat. Listina základních práv a svobod v čl. 36 odst. 1 stanoví ústavní právo na nezávislý a nestranný soud. Současně je toto právo součástí práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a judikatury Evropského soudu pro lidská práva. Státní zastupitelství však není vybaveno nestranností v takovém rozsahu, jako je tomu u obecných soudů, a nelze mu kupříkladu upřít oprávnění volit si vlastní procesní a vyšetřovací

taktiku (srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2003, sp. zn. III. ÚS 511/02). Přestože je možné shledat řadu zákonných záruk nezávislosti a nestrannosti státního zástupce a z hlediska subjektivního je možno u státního zástupce dovodit obdobné rysy jako u subjektivně nezávislého a nestranného soudce, existují i přesto prvky od soudní moci jej odlišující (srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 4/14) - těmi jsou např. prvky nadřízenosti či instančního dohledu. Z nálezu Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 4/14 (týkajícího se problematiky nezávislosti státního zástupce), plyne, že *současné pojetí postavení státního zástupitelství v trestním řízení nedovoluje konstruovat princip nezávislosti státního zástupce v kvalitě srovnatelné s principem nezávislosti soudce*. Důsledkem toho je, že není možné uplatňovat právo na zákonného státního zástupce ve smyslu přidělení věci státnímu zástupci určenému podle stejně striktních pravidel, jak je tomu u rozdělování napadlých věcí mezi soudce, což je jeden z aspektů nezávislosti. V právních předpisech nižší právní síly, než je Listina základních práv a svobod, jež zakotvuje soudcovskou nezávislost, je však požadavek na nestrannost státních zástupců při jejich rozhodování zakotven. Konkrétně v ustanovení § 30 tr. ř., jež jednotně stanovuje pro všechny orgány činné v trestním řízení požadavek nestrannosti při jejich rozhodování, a dále v ustanovení § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zástupitelství, jež ukládá státnímu zástupci *povinnost při výkonu své funkce odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zástupitelství stanoví; zejména je povinen postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů. Jákýkoli vnější zásah nebo jiný vliv, jebož důsledkem by mohlo být porušení některé z těchto povinností, musí odmítnout*. Podle odst. 2 téhož ustanovení je *státní zástupce při výkonu své funkce, ve svém osobním životě i při výkonu svých politických práv povinen vystřihat se všeho, co by mohlo vzbuzovat důvodné pochybnosti o dodržování povinností uvedených v odstavci 1, obrozit vážnost funkce státního zástupce nebo vážnost státního zástupitelství anebo obrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zástupitelství nebo státního zástupce. Státní zástupce zejména a) ve výkonu své funkce se nesmí nechat ovlivnit zájmy politických stran, veřejným míněním nebo sdělovacími prostředky, b) svoji funkci musí vykonávat nezaujatě a bez ekonomických, sociálních, rasových, etnických, sexuálních, náboženských nebo jiných předsudků a ve vztahu k osobám, s nimiž při výkonu své funkce jedná, se musí zdržet projevů osobních sympatií, náklonnosti nebo negativních postojů, c) nesmí umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů*. Usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 4. 2017, sp. zn. I.ÚS 784/17, pak již jednoznačně konstatuje, že judikatura týkající se rozhodování o vyloučení soudce je přiměřeně použitelná i na případ rozhodování o podjatosti či nepodjatosti státního zástupce.

41. Posledně jmenované rozhodnutí Ústavního soudu, které navazuje na předchozí obdobná rozhodnutí, současně řeší otázku, kdy lze námitku podjatosti státního zástupce uplatnit a kdo o ní rozhoduje. Podle § 31 odst. 1 tr. ř. o vyloučení z důvodů uvedených v § 30 rozhoduje orgán, kterého se tyto důvody týkají, tj. v konkrétním případě dotčená státní zástupkyně a vyšetřovatel. Na základě námitek obžalovaného vůči osobám JUDr. Dagmar Máchové a kpt. Ing. Pavla N. bylo rozhodováno již v přípravném řízení. Dne 26. 9. 2012 a následně 30. 5. 2013 rozhodla JUDr. Máchová, že není vyloučena z vykonávání úkonů přípravného řízení ve věci obžalovaného. Stížnost podaná proti druhému usnesení byla Vrchním státním zástupitelstvím v Praze dne 11. 6. 2013 zamítnuta. Obdobně o svém nevyločení rozhodl i kpt. Ing. N. dne 3. 7. 2012. Stížnost obžalovaného proti usnesení byla zamítnuta dne 20. 7. 2012 vedoucím příslušného oddělení Policie ČR. V řízení před soudy obžalovaný podáním ze dne 27. 7. 2016 opakovaně navrhl, aby státní zástupkyně rozhodla, že je z vykonávání úkonů

trestního řízení vyloučena. V této souvislosti státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze JUDr. Helena Čapková, jež v té době byla ve věci činná, obžalovanému sdělila, že státní zástupce má v řízení před soudem postavení strany, tudíž jeho návrh měl být předložen Městskému soudu v Praze, připomněla předchozí rozhodnutí o námitkách podjatosti a opakovaný dohled Vrchního státního zastupitelství v Praze. Závěrem státní zástupkyně uvedla, že v současné době je návrh obžalovaného bezpředmětný, neboť od května 2016 JUDr. Máchová na oddělení ekonomické kriminality, ani na jiném trestním úseku Městského státního zastupitelství, nepracuje.

42. Je sice pravda, že státní zástupce je v řízení před soudem stranou, avšak není vyloučeno, že by i v takovém případě mohl nastat důvod, pro který by státní zástupce musel podle § 31 odst. 1 tr. ř. postupovat. Šlo by však o zcela výjimečný případ, pravděpodobně vyvolaný vznikem důvodu k vyloučení teprve poté, co byla podána obžaloba, nebo tento důvod teprve vyšel najevo. V konkrétním případě jsou však obžalovaným ohledně obou dotčených orgánů činných v trestním řízení namítány důvody, které případně existovaly již v přípravném řízení a byly by důvodem pro závěr o nezákonném vedení trestního řízení od počátku, neboť oběma usneseními o sdělení obvinění obžalovanému pro trestnou činnost, kterou zbývá z podané obžaloby projednat, rozhodl kpt. Ing. N. a obě stížnosti proti usnesením zamítla JUDr. Máchová. Právní mocí uvedených usnesení, jimiž se JUDr. Máchová a kpt. Ing. N. nevyloučili z vykonávání úkonů trestního řízení ve věci obžalovaného, však nebyla tato otázka s konečnou platností vyřešena. Obžalovaný měl i nadále zachováno právo namítat podjatost příslušné státní zástupkyně a činit v tomto smyslu návrhy před soudem prvního stupně a námitku vznést i v odvolání, jak učinil (srov. I.ÚS 784/17 – „*Vydáním rozhodnutí o námitce podjatosti řízení ve věci samé nekončí a stěžovateli jsou nadále k dispozici procesní prostředky, kterými je tvrzené pochybení napravitelné. Možnost namítat podjatost příslušné státní zástupkyně zůstává zachována i nadále. Soudní řízení ve věci ještě není skončeno, nelze tedy vyloučit, že jeho definitivní výsledek bude pro stěžovatele příznivý.*“). Vzhledem k tomu, že ustanovení § 30 odst. 1 tr. ř. platí ve stejném rozsahu i pro policejní orgán, není důvodu neřídit se citovanou judikaturou i při posuzování, zda nebyl z vykonávání úkonů trestního řízení ve věci obžalovaného vyloučen policejní orgán – kpt. Ing. N.
43. Na druhé straně - argumentace obžalovaného usnesením Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8Tdo 819/2015), ve kterém bylo zaujato stanovisko k postupu a důvodům vyloučení soudního znalce, je zcela nepřipadná. V trestním řádu není upraven postup pro rozhodnutí o vyloučení znalce. Subsidiárně se proto použije právní úprava obsažená v ustanovení § 17 ve spojení s § 14 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. V uvedené věci Nejvyšší soud ČR řešil otázku poměru znalce k věci v případech, kdy znalec ke zkoumané otázce přistupoval s určitým osobním zaujetím a s předem vytvořeným vlastním názorem, který následně promítl do znaleckých závěrů, navíc za situace, kdy se se zkoumanou otázkou seznámil ještě před trestním stíháním, tj. dostal se do pozice svědka. Pro projednávaný případ není tudíž použitelná ani další argumentace obsažená v tomto usnesení Nejvyššího soudu ČR.
44. Podle § 30 odst. 1 tr. ř. je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen soudce nebo přisedící, státní zástupce, policejní orgán nebo osoba v něm služebně činná, u něbož lze mít pochybnosti, že pro poměr k

projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájčům, zákonným zástupcům, opatrovníkům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.

45. S ohledem na zásadní význam judikátu pro rozhodnutí odvolacího soudu a stejně tak vzhledem k zásadnímu významu, jenž odvolací soud přikládal vyřešení otázky, zda trestní řízení vedené proti obžalovanému splňuje požadavky spravedlivého procesu, odvolací soud cituje pro posouzení věci obžalovaného stěžejní pasáže Nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2007 sp. zn. I. ÚS 722/05: „Z obecného hlediska je vhodné znovu připomenout, co Ústavní soud zdůraznil např. v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 7/02 (Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 26, nálež č. 78) a sp. zn. Pl. ÚS 11/04 (ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu dosud nepublikován, viz č. 220/2005 Sb.). Nezávislost a nestrannost jsou neodmyslitelnými atributy pojmu soud. Jeho nestrannost a nezávislost jsou hodnotou, jež prospívá všem, neboť je jednou ze záruk rovnosti a právní jistoty v demokratické společnosti. Pouze nestranný soud je způsobilý poskytovat skutečnou spravedlnost vždy a všem. Nezávislost a nestrannost však představují ideální typy, které nikdy nelze naplnit absolutně a je možné se k nim pouze přibližovat, což je dáno jejich sociální povahou. Nezávislostí se rozumí vyloučení možnosti účinně působit na svobodnou tvorbu vůle soudců, nestrannost (nezávislost na stranách) představuje neexistenci vztahu soudu k jedné ze stran řízení, kdy pojem strana řízení lze chápat jak v obecné, tak i v konkrétní rovině. Dlouhodobý právní a politický vývoj liberálních demokracií vygeneroval ze zkušeností indikátory nezávislosti a nestrannosti, z nichž lze utvářet objektivizovaná kritéria umožňující posoudit naplnění znaků nezávislosti a nestrannosti, protože v subjektivní poloze psychického (vědomého či nevědomého) stavu rozhodujícího subjektu je právními nástroji nelze uchopit.

Při posuzování nestrannosti a nezávislosti soudce proto nelze zcela odhlédnout ani od jevové stránky věci, kdy je za validní kritérium považováno i tzv. zdání nezávislosti a nestrannosti pro třetí osoby, neboť i tento aspekt je důležitý pro zaručení důvěry v soudní rozhodování vůbec. I toto kritérium reflektuje sociální povahu soudního rozhodování, z níž vyplývá, že i když třeba reálný důvod k pochybnostem o nestrannosti a nezávislosti ve skutečnosti neexistuje - jak v subjektivní, tak dokonce i v objektivní poloze - nelze přehlížet ani existenci možného přesvědčení, že takový důvod dán je.

Ústavní soud k tomu již v minulosti judikoval na straně jedné, že vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti (srov. I. ÚS 167/94, Ústavní soud ČR: Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu. C. H. Beck, Praha 1997, sv. č. 6, nálež 127, str. 429), na straně druhé vyslovil, že subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání, rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního. To znamená, že otázka podjatosti nemůže být postavena nikdy zcela najisto; nelze ovšem vycházet pouze ze subjektivních pochybností osob zúčastněných na řízení, nýbrž i z hmotněprávního rozboru skutečností, které k těmto pochybnostem vedou (srov. II. ÚS 105/01, Ústavní soud ČR: Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu. C. H. Beck, Praha 2002, sv. č. 23, nálež 98, str. 11).

Rovněž judikatura Evropského soudu pro lidská práva vychází z dvouúhlo testu nestrannosti soudce: subjektivní test je založen na základě osobního přesvědčení soudce v dané věci (personal conviction of a particular judge), objektivní test sleduje existenci dostatečných záruk, že je možno v tomto ohledu vyloučit jakoukoliv legitimní pochybnost (guarantees sufficient to exclude any legitimate doubt in this respect; srov. rozhodnutí ve věcech Saravia de Carvalho vs. Portugalsko, 1994, Gaurin a další vs. Francie, 1998). ...

Podle mínění Ústavního soudu je dále třeba vyjít z požadavku, zdůrazňovaného i Evropským soudem pro lidská práva, podle kterého je nezbytně důležité, aby soudy v demokratické společnosti vzbuzovaly u občanů důvěru. Pokud jde o objektivní hodnocení nestrannosti soudců, je třeba se zabývat zejména otázkou, zda - i nezávisle na chování soudce - existují jisté ověřitelné skutečnosti, které mohou jeho nestrannost zpochybňovat, přičemž v této oblasti mohou mít význam i pouhá zdání. Při zkoumání, zda v určité věci existují legitimní důvody svědčící o nedostatku nestrannosti soudce, je mj. možné vzít v úvahu i hledisko obžalovaného nebo šře vzato jedné ze stran sporu. Určujícím prvkem je to, zda lze považovat obavy dotčené osoby či osob za objektivně ospravedlnitelné (obdobně Chmelíř proti ČR, 2005, Ferrantelli a Santangelo proti Itálii, 1996).“

46. V projednávané věci obžalovaný Ing. S. vyjádřil svoji subjektivní pochybnost o poměru jmenovaných osob na základě okolností, na které obžalovaný usuzuje z hromadných sdělovacích prostředků, veřejně přístupných internetových stránek a sociálních sítí. Obžalovaný má na základě těchto zdrojů obavu, že JUDr. Máchová má blízko k osobám, které nyní stojí za poškozenou společností (šifrovací mobilní telefon), že případ trestního stíhání „Bereta“ není jediným případem její „spolupráce“ s detektivem Gáboríkem. Obžalovaný opakovaně vyjádřil obavu, že postup orgánů činných v přípravném trestním řízení je mstou obžalovanému za to, že upozornil na podvody spojené s výkupem padělaných jízdenek DP při obměně jízdních dokladů a na vyvádění peněz DP z České republiky do zahraničí.
47. Podle zjištění soudů obsahem uvedených prostorových odposlechů byla mj. objednávka osob shodných s osobami, jež jsou v současnosti mezi trestně stíhanými za mj. vyvádění peněz z DP do společnosti Cokeville Assets Inc. – dále jen „Cokeville“ (Ing. Jan J., Ivo R., Mgr. David M., Mgr. Marek .) nebo jež jsou dodnes úzce spojeny s poškozenou společností (Michael B., Mgr. Katarína K. O.), kriminalizace osob otce _____ a syna S., popř. svědka K. V hovorech uvedených osob je opakovaně zmiňován „Nevt’a“, „Nevtípil“, přičemž ze souvislostí je zřejmé, že se jedná o vyšetřovatele projednávané věci kpt. Ing. Pavla N. Z obsahu hovoru je možno dospět k závěru, že na kpt. Ing. N. hovořící osoby spoléhaly a zřejmě pro něj připravovaly podklady (konkrétně zmocněnkyně poškozené společnosti JUDr. Katarína Kožiaková Oboňová; viz zmínka o potřebě kriminalizace svědka K.), že kpt. Ing. N. plnil vůli hovořících osob, popř. by ji v budoucnu mohl plnit. Mgr. Katarína K. O. v souvislosti s ním mluvila o uplácení. Obsahem jednoho z hovorů je i reprodukce hovoru kpt. N. o notebooku svědka K., přičemž odposlouchávaný hovor se uskutečnil v době, než byl obžalovaný a jeho obhájce seznámen s obsahem zajištěných věcí při prohlídce jiných prostor, což vzbuzuje obavu, že od kpt. Ing. N. unikaly směrem k „objednávajícím“ osobám informace. Důkaz audiozáznamy prostorových odposlechů byl proveden soudem prvního stupně (viz sv. 35, č. l. 8040) a v řízení před odvolacím soudem byl doplněn důkazem předloženým obžalovaným - znaleckým posudkem posuzujícím zvukový záznam Znaleckého ústavu pro obory kultura, školství, tlumočnictví (zpracovatelé doc. Mgr. Radek Skarnitzl, Ph.D., doc. PhDr. Michal Pullmann, Ph.D.).
48. Dne 26. 11. 2013 poškozená společnost jednající osobami Mgr. David Michal a Mgr. Katarína Kožiaková Oboňová uplatnila ve věci písemně nárok na náhradu škody a současně navrhla zajištění nároku poškozené společnosti (shodně, jak o něm bylo posléze rozhodnuto). Návrh poškozené kpt. Ing. N. následujícího dne předal dozorující státní zástupkyni JUDr. Máchové s doporučením návrhu poškozené vyhovět. Dne 4. 12. 2013 státní zástupkyně

usnesením podle § 47 odst. 1, 2 tr. ř. zajistila nárok poškozené na náhradu škody na majetku obviněného JUDr. Vladimíra S., a to mj. 10 ks kmenových akcií na jméno v listinné podobě o jmenovité hodnotě 100 000 Kč za jednu akcií emitenta společnosti NEOGRAPH,a.s., s pořadovými čísly 1 až 10 a podle § 47 odst. 4 tr. ř. rozhodla, že v důsledku zajištění obviněný JUDr. Vladimír S. nemůže vykonávat u těchto cenných papírů další právo s nimi spojené, a to právo hlasovací na valných hromadách společnosti (sv. 18, č. l. 4723), které nabylo právní moci 16. 1. 2014 (sv. 18, č. l. 4805, sv. 20, č. l. 5373). Podle § 49 tr. ř. neměla stížnost proti usnesení o zajištění nároku poškozené společnosti odkladný účinek. Postup státní zástupkyně byl v tomto směru v souladu s trestním řádem, jak ostatně plyne z usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 1340/14 (viz sv. 20, č. l. 5373). Spisový materiál ovšem neobsahuje žádné informace o tom, jakým způsobem státní zástupkyně zajistila ochranu a správu zajištěného majetku, které jí ukládá ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů ve znění účinném do 31. 5. 2015 (dále jen „ZVZM“). Z následujícího vývoje a odůvodnění známých občanskoprávních a obchodních rozhodnutí soudů týkajících se poškozené společnosti (viz např. jedno z posledních rozhodnutí, kterým byl ve veřejném zasedání proveden důkaz – usnesení Městského soudu v Praze č. j. 74Cm 7/2017 - 457 na č. l. 13 820) je zřejmé, že státní zástupkyně žádná opatření ke správě a ochraně zajištěného majetku nepřijala (nepodala návrh na soud ve smyslu ustanovení § 10 odst. 2 ZVZM, popř. návrh na předběžné opatření v tomto smyslu). Již dne 20. 12. 2013 se konala valná hromada společnosti Neograph (bez účasti 50% akcionáře JUDr. S. a bez účasti osoby spravující 10 zajištěných akcií společnosti), na které bylo rozhodnuto o zvýšení základního jmění společnosti o částku 12 000 000 Kč (na 14 mil. Kč) upsáním 120 ks nových kmenových akcií znějících na jméno o jmenovité hodnotě 100 000 Kč v listinné podobě. V důsledku tohoto rozhodnutí se původní zakladatel a 50% akcionář společnosti JUDr. S. stal cca 7,14% vlastníkem (což se výrazně promítá do možnosti JUDr. S. ovlivnit rozhodování valné hromady nynější společnosti SPM – Security Paper Mill a.s. i poté, co po zproštění obžaloby JUDr. S. bylo Městským soudem v Praze dne 15. 5. 2017 zajištění uvedených akcií zrušeno (viz sv. 41, čl. 8824, viz důkazy provedené ve veřejném zasedání vrchního soudu notářským zápisem ze dne 20. 12. 2013 na č. l. 14 094 a zápisem z jednání valné hromady dne 26. 5. 2017 na č. l. 14 082).

49. Vzhledem k tomu, že od okamžiku, kdy státní zástupkyně rozhodla dne 4. 12. 2013 o zajištění uvedených akcií, byla povinna podle ustanovení § 1, § 9, § 10 ZVZM chránit a spravovat zajištěný majetek, což neučinila (vrchní soud tuto okolnost posuzoval jako předběžnou otázku podle § 9 odst. 1 tr. ř.), cítí se JUDr. Vladimír S., potažmo jeho syn obžalovaný Ing. S., v důsledku jednání a opomenutí státní zástupkyně poškozen (viz výpovědi JUDr. S. v postavení obviněného a obžalovaného). Je třeba dodat, že pro rozhodnutí odvolacího soudu bylo nepodstatné, či k opomenutí státní zástupkyně došlo úmyslně, či z nedbalosti. Dokazování prováděné v tomto směru by značně přesahovalo nutný rozsah dokazování pro posouzení otázky vyloučení JUDr. Dagmar M. z vykonávání úkonů trestního řízení podle § 30 odst. 1 tr. ř. Pro závěr o vyloučení orgánu činného v trestním řízení z vykonávání úkonů a rozhodování podle § 30 odst. 1 tr. ř. postačí možnost vzniku pochybností (*lze mít pochybnosti*) o jeho poměru k věci nebo určitému okruhu osob. Pro rozhodnutí odvolacího soudu bylo podstatné, zda kroky státní zástupkyně, resp. zde jejich absence, mohly v obžalovaném

vzbudit objektivní obavu, že státní zástupkyně v jeho trestní věci nepostupuje nestranně, popř. zda mohly i u třetích osob narušit zdání nestrannosti dozorující státní zástupkyně.

50. Jak vyplynulo z výše zmíněného vlastního rozhodnutí JUDr. Dagmar Máchové podle § 31 odst. 1 tr. ř., JUDr. Máchová je osobně přesvědčena, že v dané věci na její straně není dán důvod vyloučení podle § 30 odst. 1 tr. ř. (subjektivní test nestrannosti). Odvolací soud shledal, že u JUDr. Máchové vzniká legitimní objektivní pochybnost o její nestrannosti, a to v důsledku jejího shora popsaného opomenutí (které samo o sobě však žádný poměr k věci neprokazuje, neboť nevyklučuje „obyčejné“ pochybení), v důsledku podezření, že byla ve vztahu k „objednatelům“ kriminalizace S. (prostřednictvím Mgr. Davida M.) a v důsledku podezření, které o její činnosti státní zástupkyně panuje v jiných trestních věcech (viz odst. 39).
51. Podle novinového článku předloženého obžalovaným měla JUDr. M. disponovat šifrovacím telefonním přístrojem, který pocházel ze společnosti, která zajišťovala bezpečnostní informační technologie pro společnosti MSB Legal, v.o.s., společníků Mgr. Davida M. a Mgr. Karolíny B., obou trestně stíhaných ve věci vedené u Městského soudu v Praze sp. zn. 47T 7/2017 spolu s obviněnými Ing. Martinem D., Ing. Tomášem P., JUDr. Pavlem Š., Radovanem Š., Ing. Ivo Š., Ing. Janem J., JUDr. Peterem K., Ivo R., Mgr. Markem S., Janem V., Petrem M., Janou Š., Ing. Jaroslavem K., Ing. Marií N., JUDr. Alešem R., Ph.D. a Mgr. Ferdinandem Ů. (viz provedený důkaz obžalobou ve veřejném zasedání, č. l. 13 927). Obdobně jako obžalovaný, ani odvolací soud nemá reálnou možnost zjistit, zda se toto podezření zakládá na pravdě, či nikoliv (viz obstrukce ze strany státního zastupitelství rozvedené ve zrušujícím rozhodnutí vrchního soudu a v napadeném rozsudku; a případné svědecké výslechy osob, u nichž je pravděpodobné, že využijí práva odmítnout vypovídat, aby si svojí výpovědí nezpůsobily trestní stíhání). Nezbyvá proto, než postupovat ve prospěch obžalovaného a vycházet z reálnosti jeho tvrzení. Při souhrnu všech těchto okolností lze jen stěží vyvrátit pochybnosti obžalovaného o poměru JUDr. M. k věci, natož obhájit zdání nezávislosti a nestrannosti státní zástupkyně pro třetí osoby.
52. Obdobně platí i pro kpt. Ing. Pavla N. – subjektivně je přesvědčen o své nestrannosti, avšak objektivní pohled je jiný. Vzhledem k tomu, že osoby jednající za poškozenou a osoby, jež se cítily být dotčeny odhaleními Ing. S. a chtěly ho potrestat, byly ve spojení s vyšetřovatelem věci obžalovaného Ing. S. a obsah jejich hovoru vzbuzuje důvodnou obavu, že kpt. Ing. N. úmyslně účelově ovlivňovaly, aby postupoval v jejich prospěch, tj. v neprospěch nejméně otce a syna S., a kpt. Ing. N. skutečně uskutečnil krok (během jediného dne a bez dalšího prověřování doporučil zajistit nárok poškozené na její návrh), který v konečném důsledku „odstavil“ JUDr. S. od rozhodování v Neographu a dal Neograph zcela k dispozici osobě dosazené z prostředí „objednavatelů“ kriminalizace S., vzniká legitimní pochybnost o objektivnosti kpt. Ing. N.
53. Vrchní soud dospěl k závěru, že osoby podílející se na přípravném řízení – JUDr. Dagmar M. a kpt Ing. Pavel N., neprošly testem objektivní nestrannosti, neboť ohledně nich nelze vyloučit legitimní pochybnosti, že byly v přípravném trestním řízení schopny vést trestní řízení obžalovaného nepodjatě. Existuje objektivní obava, že poměr těchto orgánů

činných v trestním řízení k projednávání věci mohl být založen na jejich přímém zájmu na výsledku řízení, nebo na jejich poměru k subjektům konkrétního trestního řízení (poškozené společnosti, resp. osobám ovládajícím poškozenou společnost), jenž se projevoval přátelsky - nápomocně. Za situace, kdy odvolací soud shledal, že dva stěžejní orgány přípravného řízení – vyšetřovatel a dozorující státní zástupkyně, splňují objektivní kritéria pro závěr, že jde o orgány činné v trestním řízení, jež **jsou z rozhodování věci obžalovaného vyloučeny podle § 30 odst. 1 tr. ř.**, musel nutně dospět k závěru, že řízení, jež předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, je zatíženo **podstatnou procesní vadou ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř., která je neodstranitelná v řízení před soudy**. V souladu s ustanovením § 260 tr. ř. by tudíž po zrušení napadeného rozsudku bylo nutno **vrátit věc státnímu zástupci k došetření**. Takový postup je však možný pouze v případě, **není-li důvod pro jiné rozhodnutí**. A právě o takový případ se jedná ve věci obžalovaného Ing. S.. Za situace, kdy odvolací soud dospěl k názoru, že (zbývající) **skutek, z něž byl obžalovaný obžalován, není trestným činem, nebyl důvod odstraňovat procesní vadu, která byla k tíži obžalovaného, bylo třeba rozhodnout zprošťujícím rozsudkem** (viz dále, zejm. odst. 94 - 96).

b)

54. Odvolací soud je v zásadě vázán hodnocením důkazů provedeným soudem prvního stupně. Odchýlit od tohoto hodnocení a skutkového stavu obsaženého v napadeném rozsudku by se mohl pouze za podmínek specifikovaných v zákoně, konkrétně v ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně by pak mohl zasáhnout pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo neúplné či nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Napadený rozsudek takovými vadami trpí. Soud prvního stupně **opakovaně** (viz výtky odvolacího soudu ve zrušujícím rozhodnutí) **neuvedl, jakými úvahami se řídil při hodnocení svědeckých výpovědí**, zejména pokud si vzájemně odporovaly nebo odporovaly jiným důkazům, jak mu ukládá ustanovení § 125 odst. 1 tr. ř. Soud prvního stupně současně **nevyhověl pokynům odvolacího soudu**, kterým byl povinen vyhovět (§ 264 odst. 1 tr. ř.). V důsledku tohoto pochybení trpí napadený rozsudek vadou podle **§ 258 odst. 1 písm. b) tr. ř., neboť soud prvního stupně se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí**. Navíc v případě nehodnocených výpovědí svědků Ing. Petra K., Petera H. a Dr. Milana H. učinil soud prvního stupně skutkový závěr, který je naprostým opakem toho, co vypověděli svědci jak v přípravném řízení, tak první dva jmenovaní i v hlavním líčení. Uvedené pochybení by s ohledem na nutný rozsah dokazování před odvolacím soudem (§ 258 odst. 1 písm. c) tr. ř.) v jiných případech vedlo ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. ř. a vrácení věci soudu prvního stupně (§ 259 odst. 1 tr. ř.). V této konkrétní věci však takový postup s ohledem na závěry odvolacího soudu rozvedené výše (viz odst. 53) nebyl možný a odvolacímu soudu nezbylo, než ve smyslu ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. dokazování zopakovat a učinit skutkové závěry.
55. Smyslem **opakovaného dokazování ve veřejném zasedání** byla možnost učinit skutkové závěry o tom, **zda obžalovaný domluvil obchody společností Prompt a Lightgate se společnostmi Neograph a pokud ano, zda tak učinil jako zaměstnanec společnosti Neograph nebo jako zprostředkovatel** (jednající jménem společnosti Avium Partners) a

zda bylo toto zprostředkování opodstatněné. Dokazování ve veřejném zasedání bylo doplněno zopakováním výslechů obžalovaného, svědků Ing. Jana J., Ing. Petra K. a Petera H., přečtením svědecké výpovědi zemřelého Dr. Milana H. (sv. 11, č. l. 2832), pracovní smlouvou obžalovaného v Neographu, dohodami o změně této pracovní smlouvy, popisem pracovní funkce obžalovaného v rozhodném období (sv. 2, č. l. 479 – 495) a zprostředkovatelskou smlouvou mezi společnostmi Neograph a Avium Partners datovanou posledním podpisem dne 27. 4. 2010 (sv. 4. č. l. 767).

56. Výpověď **obžalovaného** byla zcela v souladu s tím, co uváděl již dříve v přípravném řízení a v řízení před soudem. K dotazům soudu se obžalovaný podrobně vyjádřil k činnosti, kterou musel vykonat, aby mohlo ze strany Neographu dojít k objednavce zboží od společností Prompt a Lightgate, zejména rozvedl odborné znalosti, které byly k dojednání a provedení obchodu potřeba (posouzení vyhovujících technologických parametrů dodavatele, nátiskové zkoušky, vzorky, testování vhodnosti použití papíru na tiskovém stroji, testování lepidel na hologramy, optimalizace množství, řešení tiskového formátu - množství tisku jízdének, aby byl produkt optimální, redukce počtu užitých barev, aby se produkt neprodražoval, zásahy, aby produkt vypadal po finální stránce optimálně ve vztahu nákladům a technické specifikaci, dohled nad výrobou a termíny, garance technické kvality a vyřizování reklamací). Podle obžalovaného by v zásadě nikdo z Neographu (jmenovitě ani Ing. J. a p. Putrovcová) nezvládl vykonat tyto činnosti a zajistit de facto finální produkt. Zkušenosti a znalosti ostatních se omezovaly na prodej vlastních papírenských produktů, nikoliv na nákup finálních produktů, který Ing. J. obžalovanému zadal. Na zadání Ing. J. pracoval obžalovaný ve svém volném čase ve svém bydlišti nebo na chalupě, popř. v sídle společností Prompt a Lightgate, komunikoval elektronicky. K užití e-mailové adresy uvedl, že s Ing. J. komunikoval z adresy s.@neograph.cz, kterou obecně používal k hodně účelům, a to i soukromým. Její užívání odůvodnil tím, že Neograph byl jeho život. Zpětně neoddělování komunikace jinou e-mailovou adresou považuje za chybu. Obžalovaný upřesnil, že náklady společnosti Avium Partners Ing. J. zvláště nevyčíslil, neboť mu předložil cenu, která je již obsahovala, Ing. J. věděl, že cena, kterou mu předkládá, již pokrývá i náklady obžalovaného, Ing. J. zajímalo pouze, zda je obžalovaný schopen sehnat dodavatele zboží výhodněji (než od STÁTNÍ TISKÁRNÝ CENIN, státní podnik – dále jen „*STTC*“). Objasn timer, že k nákupní ceně mělo být připočítáno 10 % z ceny jako režie Neographu. Okolnost, že provize Neographu z nákupní ceny zboží do Neographu byla vyšší, byla záležitostí Ing. J.. Obžalovaný vyslovil názor, že přebytek byl odváděn společnosti Cokeville. Obžalovaný uvedl, že nákup surovin mělo v Neographu na starost nákupní oddělení, jmenovitě Ing. Jarmila Trčková nebo technolog společnosti, jimž byl nadřizen výrobní ředitel společnosti Stefan Semerdžijev, který byl podřízen generálnímu řediteli JUDr. S. Žádné další nákupy zboží za účelem jeho okamžitého prodeje, než ty, které jsou předmětem podané obžaloby, společnost Neograph nerealizovala. K nákladům společnosti Avium Partners na zprostředkování předmětných obchodů obžalovaný obecně uvedl, že jedním z důvodů založení společnosti bylo nucení Ing. J. k „optimalizaci“ obžalovaného, přičemž on sám odmítal přistoupit na Švarc systém. Konkrétnímu obchodu věnoval svůj čas a úsilí, komunikoval s partnery a jezdil za nimi. Obžalovaný se též opakovaně vyjádřil ke svojí spolupráci s Útvarem odhalování korupce a finanční kriminality (dále jen „*ÚOKFK*“) od konce roku 2009 a k pokynům policistů, pro své chování v Neographu vůči Ing. J., resp. jejich žádost, aby z Neographu neodcházel, jak měl

v úmyslu, neboť by se jim tam mohl „hodit“. Dodal, že dne 16. 12. 2011 to byl on, kdo zavolal místní a protikorupční policii, neboť mu šlo o zajištění důkazů, když předtím vyjádřil rozčarování nad postupem protikorupční policie při prověřování jím oznámeného vyvádění peněz do zahraničí. V závěru svého výslechu se obžalovaný vrátil ke své námitce podjatosti a v této souvislosti k jím předloženému znaleckému posudku k odposlechům a ke svým podezřením vůči dozorové státní zástupkyni JUDr. Dagmar Máchové a vyšetřovateli kpt. Ing. Pavlovi N. na základě mediálních zpráv o nich a dalších osobách.

57. **Svědék Ing. Jan J.** částečně využil svého práva nevypovídat, a to z důvodu, že je trestně stíhán (viz odst. 51). Odvolací soud právo svědka nevypovídat akceptoval ohledně informací týkajících se vztahů mezi společnostmi Neograph, StTC, DP, Cokeville, ohledně cenového fungování Neographu, vztahů na pracovišti a zaměstnanců Neographu. V souladu s ustanovením § 211 odst. 4 tr. ř. byly v tomto rozsahu přečteny dřívější výpovědi svědka z přípravného řízení a hlavního líčení, kdy svého práva nevypovídat nevyužil (sv. 9 – č. l. 2218 - 2234, 2267 -2281, 2283 - 2304, 2306 - 2331, 2337 - 2347, 2349 - 2360 , sv. 33, čl. 7717-7748). Obdobně byla dřívější výpověď svědka přečtena podle § 211 odst. 3 písm. a) tr. ř., když se svědek od svojí dřívější výpovědi podstatně odchýlil. Svědek se vyjádřil ke kariernímu postupu obžalovaného v Neographu a jeho náplni práce - obžalovaný jednal se subdodavateli, navrhoval ceny a z velké části nakupoval zboží (konkrétně ochranné prvky), které Neograph potřeboval k výrobě, jednal i s potencionálními kupci a řídil obchodní činnost celého Neographu. Nákup surovin (buničiny) měl na starost generální ředitel JUDr. S. Rozděleno to bylo proto, že obžalovaný byl s klienty v kontaktu ohledně výroby ceninového papíru. Svědek uvedl, že obžalovaný tak činil na základě kompetence, kterou mu dal generální ředitel. Po přečtení náplně funkce obžalovaného S. (sv. 2, č. l. 495) svědek uvedl, že činnost obžalovaného, kterou popsal, spadá do *jednání s významnými klienty a dohadování cenových podmínek a dojednávání kontraktů*. Svědek si nevzpomínal, zda Neograph nakupoval nějaké zboží pouze za účelem jeho dalšího prodeje. Po předestření předmětu projednávané věci (např. hologramy), to svědek připustil. Ke spolupráci s Promptem svědek uvedl, že historicky Prompt Neographu poskytoval službu, tj. že Neograph mu dodával papír a Prompt jej potištěný vracel Neographu. K projednávanému obchodnímu vztahu svědek uvedl, že si již nepamatuje, jak to bylo, připustil, že Neograph mohl dodat do Promptu papír a od něj kupovat finální výrobek zpět a tento prodávat dál. O hologramech z Lightgate svědek tvrdil, že se v Neographu upravovaly, posléze připustil, že nikoliv. Svědek si nepamatoval, zda před projednávanými obchody totéž zboží Neograph nakupoval od někoho jiného, připustil, že to mohlo být od StTC. Svědek se nedokázal vyjádřit, proč ke změně dodavatele došlo, odůvodnil to tím, že veškerou obchodní činnost měl na starost obžalovaný, a to včetně obchodu s DP. V dřívější výpovědi (sv. 33, č. l. 7721) svědek uvedl, že on sám se věnoval pouze dvěma zakázkám, a to DP a StTC. Při veřejném zasedání svědek uvedl ke své náplni práce, že měl na starost investiční rozvoj Neographu, měl pod sebou údržbu firmy a společně s paní Franceovou řídil Neograph finančně. Obchody s Promptem a Lightgate domlouval obžalovaný, který ho svědkovi předložil jako optimální a svědek neměl důvod o tom pochybovat a přezkoumávat. Po přečtení části dřívější výpovědi svědka (sv. 33, č. l. 7727) svědek uvedl, že s obžalovaným o cenách zboží mluvil, že stačilo použít selský rozum, neboť cena zajištěná obžalovaným byla lepší než cena ze StTC, tj. Neograph mohl zboží prodat s větším profitem. Svědek uvedl, že s nápadem zajistit lepšího dodavatele na výrobky pro DP

přišel obžalovaný, následně uvedl, že ho tím pověřil sám, neboť v tomto byl obžalovaný schopný a svědek takovou činnost považoval za náplň práce obžalovaného. Svědek se konkrétně nevyjádřil, zda a jak technicky obžalovaný tento konkrétní obchod zajistil, vyjádřil se obecně, že obžalovaný za klienty jezdil a pracoval s výsledky testů, které prováděl v laboratorních výrobní ředitel. Jako jedinou další osobu, která by byla schopna sjednat technicky obchod s Promptem a Lightgate označil svědek JUDr. S. s odůvodněním, že to byl schopný manažer. Ke svému povědomí o společnostech Avium Partners a NANOGRAPH, s.r.o. se svědek vyjádřil stejně jako ve dřívějších výpovědích, nepamatoval si, zda podepsal nějakou fakturu pro Avium Partners, obdobně stejně se vyjádřil, že mu nebylo známo finanční ohodnocení obžalovaného a připustil existenci tzv. IČarů (osob pracujících pro Neograph namísto zaměstnaneckého poměru jako osoba samostatně výdělečně činná), přičemž pro odstup času si vybavil s jistotou pouze paní Franceovou a po připomenutí i pana Drahoše. Svědkovi bylo známo, že obžalovaný chtěl Neograph opustit, uvedl, že z důvodu nespokojenosti s finančním ohodnocením. Svědek se neuměl vyjádřit k poklesu platu obžalovaného o 2/3, uvedl, že to bylo rozhodnutí generálního ředitele JUDr. S. Svědek se dále vyjádřil ke svému finančnímu ohodnocení v Neographu a rozsahu jeho docházek do Neographu.

58. Svědek **Ing. Petr K.** (společnost Lightgate) setrval na svých dřívějších výpovědích, tj. že společnost Lightgate se dlouhodobě se svými výrobky snažila akvizicí získat jako zákazníka StTC a DP, což se jí přímou poptávkou u nich nedařilo. Podařilo se jí to až po podpisu zprostředkovatelské smlouvy s obžalovaným z Avium Partners. Obžalovaný pro Lightgate žádané zákazníky zařídil zprostředkováním prodeje výrobků do Neographu. Neograph společnost Lightgate přímo s nabídkou prodeje svých výrobků neoslovila, neboť jim nebyla známa poptávka Neographu v tomto směru. Svědek vypověděl o tom, že technicky obchod domlouval obžalovaný za Avium Partners, popsal technickou náročnost přípravy obchodu, vyjádřil se k tvorbě ceny, za kterou obchodovali zboží do Neographu, v této souvislosti uvedl, že provize zprostředkovatelské společnosti Avium Partners ve výši 58-71% je v jejich oboru obvyklou, neboť přidaná hodnota je docela vysoká. Z Neographu jednal svědek s paní Putrovcovou, která poslala objednávku, specifikovala způsob balení, dohodla termíny po tom, co byly dohodnuty parametry celého případu. Pouhé jednání s paní Putrovcovou by k uzavření obchodu nevedlo. Svědek se vyjádřil i ke dřívější spolupráci společnosti Lightgate s Neographem, kdy jejich zaměstnanec Pergl prováděl v Neographu testy holografických mikročteček. Svědek věděl, že obžalovaný zastával nějakou funkci v Neographu, nevěděl jakou. Jistotu o to neměl ani v přípravném řízení (viz sv. 9, č. l. 2473).
59. Svědek **Peter H.** (společnost Prompt) v úvodu upozornil, že od října 2013 již v Promptu nepůsobí a na řadu věcí si nepamatuje. Svědek popsal spolupráci Promptu s Neographem, kdy první byl odběratelem a druhý dodavatelem ceninového papíru, který Prompt používal na výrobky pro své zákazníky (zejm. státní zakázky z ministerstev). K dotazu na zboží, které bylo předmětem projednávaného obchodu, svědek uvedl, že si myslí, že se do Neographu nedodávalo, že s ním neměl Prompt obchodní vztah. Měl za to, že výrobky se dodávaly Avium Partners, že je této společnosti fakturovali. V přípravném řízení (viz sv. 11, č. l. 2826 p. v.) svědek uvedl, že vyráběli pro Neograph na základě objednávky Neographu, kterou jim zasílalo Avium Partners. Svědek objasnil, že na věc si nevzpomíná, protože on měl

dohodnutou spoluprací a zbytek byl záležitostí ekonomického oddělení. Svědek se vyjádřil k počátkům spolupráce se společností Avium Partners, která začala ještě za jeho otce, a popsal vývoj této spolupráce až po její ukončení. Svědek se vyjádřil k motivaci, která Prompt ke spolupráci s Avium Partners vedla, a sice snaha proniknout na zahraniční trh. Svědek uvedl, že Avium Partners brali jako společníka, který jim pomáhá, cena, kterou mu dávali, byla nejlepší, takovou nedostal žádný jiný klient. O kolik dráž Avium Partners výrobky prodává, svědek neřekl. Svědek k dotazům obžalovaného popsal jinou spolupráci Promptu a Avium Partners, která podle svědka předcházela výrobě pro DP.

60. Protože svědek **Dr. Milan H.** zemřel, byla přečtena jeho dřívější výpověď z přípravného řízení (sv. 11, č. l. 2832). Již tehdy si svědek mnoho nepamatoval, opakovaně se odvolával na to, že je již ve starobním důchodu. Věděl, že existuje zprostředkovatelská smlouva s Avium Partners, záležitost řešilo obchodní oddělení. Díky této smlouvě se jim podařilo poprvé dostat na zahraniční trh. K obchodním případům se společností Avium Partners uvedl, že objednávky přicházely z Neographu, svědek již nevěděl, zda v objednávkách vystupovala i společnost Avium Partners. Svědek věděl, že jednáno bylo s obžalovaným, nevěděl, kdo vystupoval za společností Avium Partners a ani Neograph. Vybavil si objednávky z Neographu, věděl, že jednal s Ing. S., nevěděl, zda ve věci vystupovala společnost Avium Partners, případně kdo za ni vystupoval. Ke konkrétním obchodům s Neographem a provizím pro Avium Partners nebyl svědek schopen se již vyjádřit.
61. Jak již naznačeno v odst. 56, **výpověď obžalovaného** hodnotil soud jako výpověď zcela v souladu s předchozími výpověďmi obžalovaného. Obžalovaný reagoval na dotazy soudu a adekvátním způsobem doplňoval požadované informace. Vzhledem k předchozím výpovědím obžalovaného a dalším důkazům, které byly ve věci provedeny, nemá vrchní soud důvod pochybovat o pravdivosti výpovědi obžalovaného.
62. Na druhé straně **výpověď svědka Ing. Jana J.**, je jako celek značně nevěrohodná. Svědek vypovídal opakovaně v přípravném řízení, v hlavním líčení před rozhodnutím prvním rozsudkem ve věci (po zrušujícím rozhodnutí využil svého práva podle § 100 odst. 2 tr. ř. a ve věci nevypovídal) a ve veřejném zasedání. Kromě toho, co sám svědek vypověděl dříve o událostech od července 2011 po převzetí Neographu v prosinci 2011, tj. že výhrady vůči obžalovanému Ing. S. pro jeho vyjádření týkající se padělků jízdenek vznesl na přání osob stojících mimo Neograph (generálního ředitele DP Ing. Martina Dvořáka a právníků Ing. Dvořákem najaté právní kanceláře – viz např. sv. 9, č. l. 2222) a dále v krocích vůči Ing. S. a JUDr. S. pokračoval za spolupráce s právníky, je i ze způsobu jeho výpovědi zřejmé, že svědek jednak vypovídá tak, aby nemohl on sám být s projednávanou trestnou činností spojován, a jednak vypovídá loajálně ve vztahu k osobám, které stojí za převzetím společnosti Neograph v prosinci 2011 a za jejím ovládnutím v prosinci 2012. Již skutečnost, že svědek podal proti obžalovanému Ing. S. trestní oznámení 16. 11. 2011 pro jeho mediální výroky týkající se padělaných jízdenek a následně dne 20. 12. 2011 podal trestní oznámení na jeho otce JUDr. Vladimíra S., mj. pro jakési podezření, že tento svými kroky (zejm. vypovězení smlouvy DP) podporuje a kamufluje jednání vlastního syna (viz první trestní oznámení), potvrzuje, že za aktivními kroky Ing. J. vůči obžalovanému a jeho otci, stály jiné osoby. K tomuto závěru vede soud i obsah osobního spisu znalce Ing. Vladimíra S. vedeného u

Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. Spr 738/2010, kterým provedl vrchní soud ve veřejném zasedání důkaz. Jednání Ing. J. podle vůle jiných je evidentní z přepisu SMS komunikace mezi obžalovaným a Ing. J. v červenci 2011, kterou předložil obžalovaný. O odvolání Ing. S. jako soudního znalce usiloval DP zastoupený JUDr. Janem Brodcem, dále Šachta & Partners v.o.s. jednajícím Mgr. Markem Stubleym (nyní MSB Legal, v.o.s., na jejíž činnosti se mj. podíleli nebo podílejí Mgr. Karolína Babáková, Mgr. Bc. David Michal - všichni tři viz obžaloba Městského soudu v Praze sp. zn. 47T 7/2017) a Neograph jednajícím Ing. Janem J. (viz tatáž obžaloba). Podle obsahu podání těchto tří subjektů je evidentní, že postupovaly ve vzájemné shodě, že společně postupovaly druhý a třetí subjekt je prokazatelné i tím, že nahlížením do osobního spisu znalce shodně pověřovaly stejného advokáta advokátní kanceláře Císař Kohoutek Nesvadba. Nelze opomenout, že svědek Ing. J. je jednou z osob účastnících se odposlechnutých hovorů v hotelu Ventana (viz výše a viz odůvodnění předchozích rozhodnutí obou soudů ve věci a viz obžalovaným předložený znalecký posudek). Všechny tyto okolnosti a zájmy svědka Ing. J., které byly zcela vzdáleny hájení zájmů Neographu, ovlivnily jeho svědecké výpovědi. Výpovědi dokonce odporují sobě navzájem a odporují i dalším provedeným důkazům. Při konfrontaci svědka s důkazem, který vyvrací jeho tvrzení, svědek vždy reagoval připuštěním, že to tak mohlo být, přičemž následně zaujímal obranný postoj a uvedl tvrzení, které bezvýhradně podporuje konstrukci trestních oznámení, která byla pozdějšími osobami ovládajícími Neograph (reprezentovanými současným statutárním ředitelem Neographu Michaelem Brodou) podána. Například uvedl, že nezkoumal, co je za fakturu faktura č. 100002 z 24. 10. 2010, kterou schválil zprostředkovatelskou provizi pro Avium Partners, což jej usvědčuje ze lži, že o existenci společnosti Avium Partners se dozvěděl až po převzetí Neographu, tj. že nevěděl nic o formě kompenzace sníženého platu obžalovaného Ing. S. (viz již dříve zproštěný bod I. podané obžaloby). Je zjevné, že pokud svědek lživě tvrdí, že o existenci společnosti Avium Partners nevěděl, popírá, že za „daňovými optimalizacemi“ zaměstnanců stojí on (viz výpovědi obžalovaných Ing. S. a JUDr. S., výpovědi svědků Václavy F., Ilji D., JUDr. Miloše K. a Artura R.), nelze od něj očekávat, že poskytne pravdivé informace o tom, kdo a jak měl zajistit levnějšího dodavatele některého zboží pro DP a jak za to měl být odměněn. Obdobně lhal svědek o své vědomosti o vznikající a existující společnosti NANOGRAPH, s.r.o. – výpovědi svědků prokazují, že svědek Ing. J., tak jako ostatní, o záměru JUDr. S. a jeho naplňování věděl (viz výpovědi např. Václavy F., Stefana S., Aleny D., Marty V., Lenky L., Jarmily M., Ilji D., Pavla S.). Svědek Pavel S., společník NANOGRAPHu, s.r.o. vznik problémů vůči společnosti NANOGRAPH, s.r.o. ze strany Ing. J. dokonce časově zařadil do druhé poloviny roku 2011 a dal jej do souvislosti se zakázkou na dodávku jízdenek DP. Z dokazování provedeného v téže trestní věci (k obviněním vzneseným proti dřívějšímu spoluobžalovanému JUDr. Vladimíru S.) plyne, že aktivity směřující od Ing. J. a osob, které ovládly Neograph, směřovaly vůči JUDr. S. nikoliv z důvodů obrany před nekalou konkurencí, nýbrž jako nástroj msty, ekonomické likvidace a poškození dobrého jména nepohodlného generálního ředitele a polovičnického akcionáře Neographu. Z prostorových odposlechnutí a koordinovaných kroků proti Ing. S. lze učinit závěr o stejné motivaci svědka vůči obžalovanému Ing. S.

63. Ve dřívějších výpovědích se svědek Ing. J. hlásil k tomu, že to byl on, kdo přinesl do Neographu zakázku DP, že on sám se postupně věnoval pouze dvěma klientům – DP a

StTC. Ve veřejném zasedání tvrdil, že veškeré obchodování, a to konkrétně i zakázku DP měl na starosti obžalovaný Ing. S. Ve veřejném zasedání dokonce tvrdil, že dodávky z Promptu a Lightgate zajišťoval obžalovaný na pokyn generálního ředitele. Kromě rozporu se svojí dřívější výpovědí, ve které uvedl, co měl kdo v náplni práce, je toto jeho tvrzení absurdní již jen s ohledem na obsah důkazu emailovou komunikací. O dodávkách z Promptu a Lightgate spolu komunikovali obžalovaný a svědek Ing. J. zcela bez JUDr. S. (včetně korespondence, kterou si oni a zaměstnanci v této věci posílali na vědomí). Svědek ve výpovědi v hlavním líčení potvrdil vzájemnou komunikaci s obžalovaným o možných cenách zboží z Promptu a Lightgate, jejich porovnání s cenami StTC a výhodnost obžalovaným obstarané nabídky (viz sv. 33, zejm. č. l. 7726-7727). Naproti tomu ve veřejném zasedání, když byl svědek dotázán, zda srovnával před obchody s Promptem a Lightgate cenové nabídky, uvedl, že nikoliv, že pro to neměl důvod, protože dostal od obžalovaného informaci, že je to optimálně dohodnuté. Po přečtení předchozí výpovědi uvedl, že když to dříve uvedl, bylo to tak, a dodal, že si to již nepamatuje. Na uvedeném je patrná nespolehlivost výpovědi svědka. První tvrzení ve veřejném zasedání uvedl s naprostou jistotou, nijak dopředu neavizoval, že si na to již nepamatuje. Je evidentní, že svědek nemá zájem vypovídat o událostech nezkresleně. Z obdobného úhlu je třeba vnímat i tvrzení svědka, tentokrát setrvalé, že Prompt a Lightgate obstaral obžalovaný Ing. S. (k tomu viz níže) jako zaměstnanec Neographu, jako jeho obchodní ředitel. Jde o subjektivní interpretaci svědka. Lze připustit, že to tak díky přátelským a neformálním poměrům (viz např. neformální obsah emailové komunikace mezi zaměstnanci, ve kterých není výjimkou žertování) mohl vnímat. Vrchní soud ovšem nemá důvod, proč by právě v tomto jediném bodě měl bezvýhradně uvěřit výpovědi nevěrohodného a i na výsledku řízení s obžalovaným zainteresovaného svědka (viz opět obžaloba Městského soudu v Praze sp. zn. 47T 7/2017, která navrhuje obžalovaného Ing. S. jako svědka a z obsahu odůvodnění je zřejmé, že má jít o důležitého svědka ve vztahu k prokázání viny mj. Ing. J.). Subjektivitu svědkova tvrzení o náplni práce obžalovaného ilustruje fakt, že po přečtení popisu náplně práce obchodního ředitele obžalovaného S. ve veřejném zasedání svědek uvedl, že zajištění výrobků od Promptu a Lightgate pro Neograph spadalo do *jednání s významnými klienty a dohadování cenových podmínek a dojednávání kontraktů*. Jde o neopodstatněný závěr. Společnosti Prompt a Lightgate, coby noví dodavatelé (spíše subdodavatelé komponentu rámcové zakázky DP, který měl Neograph dosud zajištěn odjinud, tudíž nešlo o stěžejní obchod) rozhodně nebyly pro Neograph významnými klienty (pokud by vůbec bylo možné dodavatele za klienta označit). Popis funkce obchodního ředitele hovoří o *významných zákaznících*. Z logiky věci plyne, že to není dodavatel, tudíž péči o dodavatele obžalovaný v popisu práce neměl. Pokud snad měl svědek na mysli, že obžalovaný tak obstarával součásti obchodu pro DP, tj. skutečně významného zákazníka Neographu, je třeba připomenout, že obchod s Promptem a Lightgate měl přinést profit výlučně Neographu, cenová úspora se nijak neměla promítnout do předem daných, fixních prodejních cen Neographu pro DP. *Dohadováním cenových nabídek* měl svědek zřejmě na mysli bod z obsahu pracovní náplně - *dává souhlas k navrženým cenovým nabídkám* (viz dále odst. 67). Je nepochybný rozdíl mezi dohadováním, tj. aktivní komunikací s obchodním partnerem, a projevem rozhodovací činnosti nadřízeného pracovníka formou vyjádření souhlasu s předloženým návrhem. Tvrzení svědka že Prompt a Lightgate obstaral obžalovaný Ing. S. jako zaměstnanec Neographu je navíc v rozporu s dalším tvrzením svědka, a sice že žádné zprostředkování nebylo potřeba, protože Prompt byl dlouholetým obchodním partnerem a

spolupráce s Lightgate předtím již také byla. Na jedné straně svědek připustil, že ke sjednání obchodu s Promptem a Lightgate byly potřeba odborné schopnosti obžalovaného, bez nichž by obchod nebyl sjednán (viz výpověď svědka ve veřejném zasedání) a na druhé straně situaci podává tak, že mezi obchodními partnery nebylo třeba již žádných jednání, protože kontakt mezi nimi byl. Tvrzení o nepotřebnosti zprostředkování mělo být ve veřejném zasedání pravděpodobně posíleno novým svědkovým tvrzením o předchozí spolupráci s Promptem - že Prompt poskytoval Neographu službu tisku, což je v rozporu s ostatními svědeckými výpověďmi. Zejména samotní představitelé Promptu, otec a syn H., popsali předchozí nákupy papíru z Neographu a uvedli i slovenské odběratele jejich výrobků z tohoto nakoupeného papíru.

64. Stejně závěry jako v případě výpovědi obžalovaného, platí o hodnocení **výpovědí svědků Ing. Petra K. a Petera H.** Je nepochybné, že výpovědi svědků byly mírně ovlivněny časem, který od projednávaných událostí uběhl a v případě druhého svědka i tím, že již ve společnosti Prompt nepůsobí a svoje myšlenky na působení v Promptu vytěsnil. Z obou svědeckých výpovědí plyne závěr, že obchod se svým zbožím dojednávali s obžalovaným, a to jako se zprostředkovatelem obchodu. Tentýž závěr lze učinit i z výpovědi zemřelého Dr. H. Pro svědka Petera H. byl vjem spolupráce s Avium Partners natolik silný, že za uplynulé roky nabyl přesvědčení, že výrobky dodávali přímo společnosti Avium Partners, která je pak sama obchodovala dál. Z výpovědi obžalovaného a svědka Ing. K., ale i z výpovědi svědka Ing. J. jednoznačně vyplynulo, že po technologické stránce byla příprava obchodu natolik složitá, že bylo třeba, aby se jí obžalovaný aktivně věnoval, a to s vynaložením svých odborných znalostí technického rázu. Další osoby, které se do obchodování s Promptem a Lightgate zapojily (svědek Ing. J. a svědkyně Naďa P.), nebyly schopny dojednat technické parametry obchodu, byly pouze schopny učinit (potvrdit) připravenou objednávku a obstarat dopravu a ekonomickou stránku obchodu.
65. Nezpochybnitelným závěrem tudíž je, že **dodávky z Promptu a Lightgate získal Neograph pouze díky obžalovanému.** Bez jeho aktivní činnosti založené na jeho znalostech a know-how by Neograph nemohl změnit dodavatele (ze StTC) u výrobků, které již předtím dodával DP-ku a nemohl by jiným dodavatelem uspokojit poptávku DP po nových produktech. Je třeba zdůraznit, že tento závěr odvolacího soudu protičeří závěru soudu prvního stupně a konstrukci obžaloby, že objednávky přicházely „napřímo“ z Neographu. Samotné konečné objednávky přímo z Neographu od svědkyně Putrovcové přicházely, avšak tyto objednávky a ani e-mailová komunikace nevypovídají nic o skutečné činnosti vykonané obžalovaným. Rozsah potřebné technologické přípravy a kontroly obchodů uzavíraných a prováděných s Promptem a Lightgate byl nastíněn až dokazováním ve veřejném zasedání. Pro účely rozhodnutí ve věci, byly zjištěné informace dostačující, nebylo třeba dokazování v tomto směru prohlubovat a znepréhledňovat technologickými postupy v souvislosti s posuzovanými obchody, zvláště pak, když o těchto skutečnostech panovala shoda mezi obžalovaným, svědkem Ing. K. a dokonce i svědkem Ing. J..
66. Nové informace, které vrchní soud zjistil o potřebě přípravných (a dalších) prací na zakázce, které jak shora uvedeno vykonal a mohl vykonat pouze obžalovaný (bude-li pominuto tvrzení svědka Ing. J., že odborně byl schopen i JUDr. S., které vrchní soud výslechem navrženého

svědka JUDr. S. neprověřoval, neboť JUDr. S. je vzděláním doktor práv, a sám svědek dosud za celou dobu trestního řízení v projednávané věci neprojevil dostatek odborných znalostí, aby byl schopen relevantně posoudit, zda právě JUDr. S. by byl schopen vysoce odborné činnosti, kterou popsali obžalovaný a svědek Ing. K.) vedly vrchní soud k přezkumu, zda tyto potřebné činnosti vykonal obžalovaný Ing. S. jako obchodní ředitel Neographu, jak tvrdí svědek Ing. J. a napadený rozsudek, nebo zda je vykonal jako externí spolupracovník, tj. společností Avium Partners. Vyřešení této otázky bylo podstatné pro posouzení obvinění obžalovaného, že ceny pro Neograph byly po dohodě mezi ním a představiteli Promptu a Lightgate uměle navýšeny, neboť obžalovaný Ing. S. byl za svoji činnost ve prospěch uzavření obchodu ohodnocen jako zaměstnanec Neographu – obchodní ředitel, resp. pro posouzení obhajoby obžalovaného, že jím vykonaná činnost nebyla v náplni jeho práce zaměstnance Neographu a že o nalezení možnosti a přípravy obchodu jej požádal Ing. J. nad rámec jeho náplně funkce v Neographu, když způsob takového úkolování obžalovaného byl projevem optimalizačních snah Ing. J. a též snahy udržet obžalovaného, který se chtěl věnovat své soukromé činnosti mimo Neograph, v Neographu.

67. Funkce obžalovaného v Neographu coby obchodního ředitele byla popsána následovně: „*Aktivně pečuje o významné zákazníky, prezentuje společnost při obchodních jednáních s top manažery, vede strategické jednání, uzavírá kontrakty; vede porady s manažery...; spolurozhoduje při plánování výroby...; předává zprávu o výkonnosti obch. oddělení vedení společnosti.*“ (viz sv. 2, č. 1. 495). Např. veřejně přístupný portál www.prace.cz popisuje pozici obchodního ředitele v encyklopedii profesí následovně: *Obchodní ředitel koordinuje a zodpovídá za implementaci a rozvoj obchodní a prodejní strategie společnosti. Rozhoduje při realizaci obchodní politiky a využití interních zdrojů. Stará se o strategické řízení a ovlivňování vývojových a inovačních procesů. Reprezentuje společnost při vytváření a udržování obchodních vztahů a jednání s partnery. Má v kompetenci vedení a kontrolu zaměstnanců, rozdělování úkolů a následnou kontrolu jejich plnění. Součástí je i motivace a hodnocení těchto zaměstnanců.* Portál www.jobs.cz ji popisuje následovně: *Obchodní ředitel koordinuje a zodpovídá za implementaci a rozvoj obchodní a prodejní strategie společnosti. Jako typické činnosti a náplň práce uvádí - vytváří a implementuje obchodní strategii firmy, rozhodováním o využití různých typů prodejních kanálů nastavuje efektivní prodejní koncept, reprezentuje společnost při vytváření a udržování obchodních vztahů a jednání s partnery, nastavuje a měří klíčové indikátory výkonu (KPI) v prodejní síti, motivuje a hodnotí manažery prodeje, uzavírá strategická partnerství v oblasti prodeje s jinými firmami, nastavuje prodejní cíle a plánuje výši tržeb firmy.* Citovaná náplň práce obžalovaného zjevně odpovídá obsahu činností, které se obvykle pojí s pozicí obchodního ředitele. Je třeba zdůraznit, že jde o roli koordinátora, стратега, plánovače, reprezentanta a mentora v obchodní a prodejní oblasti. Je zjevné, že hledání dodavatele produktů pro Neograph (který má nákupní oddělení spadající pod jiného ředitele společnosti, než byl obžalovaný) k jejich pouhému přeprodeji, který se zcela vymykal výrobní a obchodní činnosti Neographu, o čemž panuje shoda mezi tvrzením obžalovaného a dalšími důkazy provedenými před soudem prvního stupně (když relativizující tvrzení svědka Ing. J. při veřejném zasedání nemůže být bráno jako relevantní, neboť sám svědek vyjadřoval svoji nejistotu), a technologická příprava obchodu nebyly běžnou náplní práce obchodního ředitele Ing. S. K tomuto závěru dospěl i soud prvního stupně (viz str. 138 napadeného rozsudku). Současně soud prvního stupně konstatoval, že běžně byla v Neographu realizována výroba vlastních produktů a obchod s nimi, přičemž k nákupu surovin využívala společnost nákupní oddělení začleněné do výrobního úseku. Ke stejnému závěru vedlo i dokazování před

vrchním soudem. Shodný je i závěr obou soudů, že překročením předmětu obchodní činnosti Neographu nebyly ani obchody s produkty jiných subjektů (viz předmět obchodní činnosti ve Veřejném rejstříku). Vrchní soud dodává, že však šlo o zcela ojedinělé případy. Pokud soud prvního stupně zmínil obchod s technickými a uměleckými papíry mezi společnostmi Neograph a NANOGRAPH, s.r.o., je třeba upřesnit, že pohnutky k tomuto obchodu byly zcela odlišné od snahy dosáhnout zisku při obchodech s DP, a že těchto obchodů se žádným způsobem neúčastnil obžalovaný, stál za nimi JUDr. S. Argumentace obchodem se společností NANOGRAPH, s.r.o., je tudíž pro posouzení náplně činnosti obžalovaného nepřijatelná.

68. Soud prvního stupně následně dospěl k závěru, že obchody s jízdními doklady a souvisejícími produkty, zvláště pak hologramy, nebyly ničím, co by vybočovalo z náplně činnosti obžalovaného Ing. S.. Svůj závěr odůvodnil tím, že činnost, kterou obžalovaný pro zajištění dodavatelů Prompt a Lightgate dělal, vykonal jako zaměstnanec Neographu, a sice že *obžalovaný byl u počátku obchodní spolupráce společnosti Neograph se StTC a DP na dodávkách jízdních dokladů a souvisejících produktů... byl to on, kdo z podnětu Ing. Jana J. sjednával už na přelomu 2007 a 2008 technické parametry větší části těchto výrobků určených pro DP ve StTC a zároveň v ní jednal jménem Neographu o jejich cenách... až do konce realizace zůstal pro StTC i DP kontaktní osobou za společnost Neograph... v podstatě stejným způsobem byl angažován v obchodech s Promptem a Lightgate...* (viz str. 138 odůvodnění napadeného rozsudku). Tento argument je zavádějící. Soud prvního stupně vůbec nezjišťoval, co bylo obsahem toho, co měl obžalovaný na žádost Ing. J. (když v tomto bodě pro nevěrohodnost svědkovy výpovědi vrchní soud jednoznačně uvěřil výpovědi obžalovaného, která je podporována výpověďmi jiných osob o tom, jaké snahy Ing. J. v Neographu uplatňoval) obstarat, resp. jaké činnosti byly s realizací takového záměru spojeny. Z dokazování před vrchním soudem vyplynulo, že to bylo vytipování vhodného dodavatele, jeho oslovení, dohodnutí ceny, technická specifikace požadavku, technologická příprava k výrobě produktů, objednání, kontrola dodání a zaplacení, popř. řešení reklamací. K argumentaci soudu prvního stupně je třeba uvést, že soud prvního stupně nevzal v úvahu, že historicky StTC, na papíře kupovaném z Neographu, tiskla jízdenky pro DP již od smlouvy uzavřené v dubnu 2005, tj. v době, kdy obžalovaný zastával pozici manažera zahraničního obchodu (viz sv. 2, č. 1. 480, 484). Technická stránka dodávek byla tudíž vyřešena před nástupem obžalovaného do funkce obchodního ředitele (od 1. 12. 2005) a na přelomu let 2007 až 2008 bylo potřeba spíše dojednat to, co je nyní předmětem trestního stíhání několika osob, včetně svědka Ing. J. v již několikrát zmiňované trestní věci Městského soudu v Praze sp. zn. 47T 7/2017. Stejně zboží mezi třemi stejnými subjekty (nepočítaje vsunutou společnost Cokeville) bylo de facto obchodováno stejně, pouze formálně se stal dodavatelem DP-ku Neograph namísto StTC. Připomenout je třeba, že hlavní náplní práce obžalovaného bylo prodávat papírenskou výrobu Neographu, což tímto činil. Aby mohl tento obchod sjednaný iniciativou svědka Ing. J. (opět viz jeho trestní stíhání) fungovat, musel zahrnout i navázané produkty, které Neograph nevyráběl (resp. nedodával na ně StTC papír) a formálně je tudíž nakupoval od StTC, která je předtím (před rokem 2009) DP-ku dodávala přímo. Šlo tudíž o nedílnou součást celého obchodu s jízdenkami a je logické, že pro něj existovala stejná kontaktní osoba pro stranu dodavatele (StTC) a odběratele (DP). Postavení obžalovaného v tomto obchodu jako celku bylo skutečně postavení obchodního ředitele. Pokud se poloviční akcionář, předseda představenstva a finanční ředitel Neographu Ing. J.,

který měl obchod (mimo rozdělení kompetencí ve společnosti Neograph) na starost, rozhodl nastavení změnit, popř. dodávat DP další produkty, vyčlenil dílčí zboží z celkového dojednaného kontraktu. Obžalovaný pak byl pověřen něčím, o čem nelze s jistotou tvrdit, že bylo pojato do jeho pracovní náplně. Nešlo o prodej z Neographu, který byl jednoznačně náplní práce obžalovaného, nýbrž o dílčí nákup, který měl přinést profit Neographu, a nijak neovlivňoval to, co bylo dohodnuto s významným zákazníkem Neographu - DP (cena i kvalita zůstala stejná), kterého měl obžalovaný jako obchodní ředitel na starost. Zda manažerská činnost provedená obžalovaným Ing. S. v souvislosti s uzavřením obchodu s Promptem a Lightgate byla podřaditelná pod *uzavírá kontrakty*, není vzhledem k obecnému chápání náplně funkce obchodního ředitele (viz shora) jednoznačná. Ovšem fakt, že svědkyně Putrovcová informovala o objednávkách v Promptu a Lightgate obžalovaného, a on dal v některých případech zaměstnankyni Neographu pokyn k proplacení faktur Promptu a Lightgate, dokládá, že **obžalovaný fakticky částečně vystupoval jako zaměstnanec Neographu**, protože takový pokyn by coby zprostředkovatel (subjekt zvenčí) dát nemohl.

69. Z důkazů provedených před soudem prvního stupně a z důkazů provedených před odvolacím soudem vyplynulo, že v Neographu panovala důvěra a vzájemná spolupráce. Neograph byl rodinný podnik, do kterého byl z důvodu splnění čestného závazku (slib JUDr. S. svědkovi Ing. J.) a finančního přínosu přijat v roce 2005 (viz Veřejný rejstřík) druhý společník – Ing. Jan J. Nejméně ze strany JUDr. S. a obžalovaného Ing. S. bylo sledováno obecné blaho Neographu, a to v oblasti hospodaření, rozvoje i zaměstnanců (viz výpovědi zaměstnanců, kteří si zejm. JUDr. S. vážili, což dokládá i značný přechod zaměstnanců z Neographu do společnosti NANOGRAPH, s.r.o. kvůli osobě JUDr. S. po událostech v prosinci 2011, ale viz i výpověď svědka Ing. J.). Obžalovaný Ing. S. ve svém výsledku užil formulace, že *Neograph byl jeho život*. Na základě provedeného dokazování, se to tak jeví. Obžalovaný, když pojal podezření, že dobré jméno podniku Neographu je kvůli vyvádění peněz DP do zahraničí prostřednictvím společnosti Cokeville v nebezpečí, rozhodl se v zájmu zachování dobrého jména (a jistě i majetku) Neographu konat. Svoje podezření oznámil protikorupční policii, spolupracoval s ní a řídil se jejími pokyny. Vzhledem k nemožnosti ověřit rozsah tvrzení obžalovaného v tomto směru, neboť jediné sdělení GIPS, které je ve věci k dispozici a kterým byl proveden důkaz, svědčí o podcenění celé situace ze strany ÚOKFK, odvolací soud zcela vycházel z výpovědi obžalovaného v duchu zásady *v pochybnostech ve prospěch obžalovaného*. Po počátečních prodlevách bylo vzato podezření obžalovaného Ing. S. vážně a výsledkem je již několikrát zmiňovaná obžaloba sp. zn. 47T 7/2017. Obdobně se obžalovaný projevil i při vznesení svých podezření týkajících se superpadělků, které vykupoval DP, ač obžalovanému muselo být z reakcí Ing. J. zřejmé, že se dotkl zájmů vlivných osob (viz SMS komunikace založená v osobním spise znalce), což se vzápětí projevilo odvetným opatřením – návrhy na zbavení Ing. S. funkce soudního znalce a podáním trestních oznámení.
70. Funkce akcionářů a vedoucích pracovníků Neographu byly rozděleny, ale nelpělo se na nich. Příkladem může být činnosti svědka Ing. J., který do Neographu přinesl obchodní případ jízenek pro DP (na který je ovšem nyní nahlíženo jako na možnou trestnou činnost) a staral se o něj, ač kompetenčně pod něj nespadal. Odrazem vzájemné důvěry, soudržnosti a harmonických vztahů v Neographu byl i fakt, že akcionáři (Ing. J., předseda představenstva, a

JUDr. S., místopředseda představenstva akciové společnosti) nepřikládali přílišný význam rozdělení svých funkcí ve společnosti, což se projevilo tím, že řádně a včas nesvolali valnou hromadu akciové společnosti a nezvolili nové předsednictvo po vypršení jeho funkčního období (a důsledek tohoto opomenutí se po změně ovzduší v Neographu ukázal být zásadní). Popsané „rodinné“ poměry v Neographu (kde pracovali jak rodinní příslušníci S., tak nejméně bratr Ing. J.) mohou vzbuzovat dojem, že obžalovaný měl obstarat levnější dodavatele pro blaho Neographu nezištně. Pravděpodobně veškerá činnost obžalovaného, kterou tvrdí soud prvního stupně, že obžalovaný vůči StTC v obchodu s jízdenkami vykonal na přelomu roku 2008 a 2009, byla-li technického rázu, na této bázi stála. Se změnou ovzduší v Neographu, kdy obžalovaný nejméně od konce roku 2009 měl podezření na trestnou činnost Ing. J. páchanou prostřednictvím obchodů s DP a aktivně se ji snažil oznámením protikorupční policii překazít, lze jen stěží po obžalovaném spravedlivě požadovat, aby cokoliv, co není jeho náplní práce nezištně pro Neograph, resp. pro společnost Cokeville, která tyla i z jeho práce, konal. Okolnost, že obžalovaný má na žádost Ing. J. něco **vykonat nad rámec svých zaměstnaneckých povinností**, jednoznačně plyne z toho, že Ing. J. podle výpovědi obžalovaného požadoval *sdělení ceny* (výrobků Promptu a Lightgate), která *by pokryla náklady obžalovaného* (resp. Avium Partners). Tvrzení, kterým se obžalovaný hájí, nebylo žádným provedeným důkazem vyvráceno. Proměnlivá a v některých bodech prokazatelně lživá výpověď druhého aktéra domluvy – svědka Ing. J., není sto obhajobu obžalovaného, která koresponduje s tím, co bylo o „optimalizačních“ snahách svědka zjištěno, vyvrátit. Dále je třeba zdůraznit, že Ing. J. tudíž chtěl výslovně konečnou cenu, výše nákladů a tím výše provize, kterou si obžalovaný zajistil od dodavatelů, ho nezajímala.

71. Nebylo v popisu práce obžalovaného shánět příznivějšího dodavatele, lze však dovodit, že činnostmi, které obžalovaný vykonal, zejm. pokyn k proplacení faktur, **obžalovaný fakticky jako obchodní ředitel tento obchod kontroloval** (viz odst. 68). Na druhé straně obžalovaný **vykonal řadu praktických činností, které vůbec v popisu práce neměl**. Obžalovaný při těchto činnostech využíval jiných znalostí, dovedností a schopností než schopností vrcholného manažera, pro které byl vedoucím pracovníkem Neographu – obchodním ředitelem. Obžalovaný neměl v popisu práce praktické uplatnění svojí úzké odborné specializace (viz osobní spis soudního znalce – např. polygrafie, znalost know-how chráněné technologie výroby ceninového papíru), neměl v popisu práce technické zabezpečování nákupu výrobků, které chtěl Neograph přeprodat za účelem maximalizace svého zisku. Nákup surovin byl záležitostí obchodního oddělení. Nákup od Promptu a Lightgate překračoval rámec běžného nákupu surovin a nákupní oddělení nebylo objektivně schopno takový nákup realizovat (viz výpověď obžalovaného a svědků Ing. J. a Ing. K.). Neograph měl 2 možnosti – využít k nákupu znalostí vlastního pracovníka nebo externisty. Pokud by byl pověřen vlastní pracovník, dá se předpokládat i pracovní ohodnocení jeho přínosu společnosti. Svědek Ing. J. vzhledem k tomu, že zcela popírá, že by obžalovaného nákupem od Promptu a Lightgate (který byl vázán na obchody s DP a StTC, které vedl Ing. J.) pověřil, nic o finančním ohodnocení práce zaměstnance Ing. S. navíc neuvedl. Externista mohl svoji odměnu získat od Neographu nebo od společností, kterým svoji poptávku „šikovně“ prezentoval jako péči o ně samé. Provedené důkazy nasvědčují tomu, že nastala poslední uvedená varianta. Je třeba dodat, že užití uvozovky u slova šikovně, vyjadřují názor odvolacího soudu, že jednání obžalovaného S. nebylo zcela morální, neboť pro to, **aby**

společnosti Avium Partners zajistil profit, zneužil svého dvojího postavení, tj. pro zprostředkování obchodu využil informace, kterými disponoval jako vedoucí pracovník Neographu. Bez jeho vedoucí pozice v Neographu, tj. možnosti účinně působit na rozhodování odpovědné osoby (zde Ing. J.) a informace, že Neograph uvažuje o změně dodavatele produktů, které jsou schopné společnosti Prompt a Lightgate dodat (viz výpověď svědka Ing. K. ve veřejném zasedání o jeho nevědomosti, že Neograph by jejich výrobky poptával), by nemohl pro společnosti Prompt a Lightgate projednávané obchody sjednat. Vrchní soud si je však vědom, že jde o obchod, který podléhá jiným pravidlům než optimální mezilidské vztahy. Obchod toleruje konkurenci, dravost, nápaditost, ziskuchtivost je ospravedlnitelná atd., pokud nejsou ohroženy nebo porušeny zájmy chráněné zákony, a to nejen trestními (k tomu blíže viz právní posouzení naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu – odst. 79 a násl.)

72. Ze shora uvedeného plyne, že argumentace předchozími obchodními (Prompt) nebo jinými kontakty (Lightgate) mezi uvedenými společnostmi a Neographem pro nepotřebnost zprostředkování projednávaných obchodů, je zcela nesprávná. Vrchní soud se této problematice podrobně věnoval již ve svém zrušujícím rozhodnutí, proto nyní pouze shrnuje, že **být něčím dodatelem nebo spolupracovníkem při výzkumu neznamená, že obchodní vztah bude automaticky obrácen, že se z odběratele stane dodavatel**, resp. z výzkumu se stane obchod s jinými produkty. K tomuto závěru postačují běžné znalosti fungování ekonomických vztahů a logika, znaleckého posouzení není třeba (k témuž viz níže odst. 75). Dále ze shora uvedeného vyplynulo, že v projednávaném případě **zprostředkování jednoznačně fiktivní nebylo**, dokonce šlo o širokou paletu činností, které přesahují běžný termín „*zprostředkování*“. Obhajobu obžalovaného, že na kontraktu pracoval ve volném čase a na náklady Avium Partners nelze nijak vyvrátit. Snížení platu a pracovního úvazku obžalovaného, za kterým stál opětovně svědek Ing. J. (viz výpovědi obžalovaného Ing. S., JUDr. S., svědkyň Václavy F. a Nadi P.), a kompenzace výkonu funkce obchodního ředitele obžalovaným nad rámec sjednané pracovní doby (viz zproštěný bod I. podané obžaloby I.), za kterým stál opět svědek Ing. J., vnesla nepřehlednost do „volného“ času, který obžalovaný věnuje výkonu funkce obchodního ředitele a který věnuje svojí vlastní činnosti pro Avium Partners, zvláště vykonával-li ji obžalovaný též v sídle Neographu, který logicky považoval za rodinný podnik. Vzhledem k prolnutí časovému, prostorovému a personálnímu nelze učinit spolehlivý závěr, zda se obžalovaný činnosti jménem Avium Partners nevěnoval na úkor smluvního a fiktivně dotovaného pracovního času výkonu funkce obchodního ředitele.
73. Pro úplnost zbývá doplnit, že zprostředkovatelská smlouva uzavřená mezi Neographem a Avium Partners ke dni 27. 4. 2010 (sv. 4. č. l. 767), o níž bylo zjištěno, že jí bylo konsensuálně ze strany Neographu a obžalovaného využíváno ke kompenzaci zkráceného platu obžalovaného (viz zproštěný bod I. podané obžaloby), a to na bázi faktur za fiktivní plnění, byla kompenzací pouze za výkon funkce obchodního ředitele. Faktury na fiktivní plnění nijak nenahrazovaly to, co obžalovaný pro Neograph vykonal v jiném postavení, než ve funkci obchodního ředitele. Obžalovaný se mj. hájil tím, že předmětem této zprostředkovatelské smlouvy byl prodej vlastní výroby Neographu, tudíž podle této smlouvy nemohlo být hrazeno zprostředkování nákupu, kterým byly projednávané obchody. Vrchní soud uvádí, že pokud byla celá smlouva zástěrkou pro obcházení pracovněprávních a dalších předpisů, jen

stěží lze bazírovat za předmětu smlouvy a dovolávat se ho. Pravděpodobně některá z faktur na fiktivní plnění kompenzovala i část toho, co pro uzavření obchodu a jeho realizaci učinil obžalovaný v pozici obchodního ředitele (viz odst. 66 - 72). Tyto okolnosti nic nemění na tom, že zbývající činnost obžalovaného zůstala ze strany Neographu neodměněna (přímo) a že přenos této odměny obžalovaného (a výdaje Neographu) do zprostředkovatelské provize od společností Prompt a Lightgate, které v konečném důsledku zaplatil Neograph, je ospravedlnitelný.

74. Vzhledem k níže rozvedeným závěrům odvolacího soudu (viz odst. 87 - 94) dospěl odvolací soud k závěru, že pro skutkové a právní závěry není potřeba prohlubovat dokazování o zjišťování nákladů společnosti Avium Partners na činnost, kterou jejím jménem obžalovaný v projednávaných obchodech vykonal. Stejně tak není třeba znaleckého posouzení k obvyklosti výše provize, kterou společnost Avium Partners od společností Prompt a Lightgate, potažmo od Neographu získala.
75. Závěrem této části je třeba vyjádřit skutkový závěr odvolacího soudu o třetím z vytyčených cílů doplnění dokazování (viz odst. 55), a sice zda bylo zprostředkování společností Avium Partners opodstatněné. Jak plyne z hodnocení provedených důkazů (viz zejm. odst. 64 a 66, 71), aby mohly být projednávané obchody uzavřeny, bylo třeba odborníka s technickými a technologickými znalostmi, kterého Neograph běžně na nákup nepotřeboval, protože se specializoval na výrobu papíru a její prodej. Z dokazování vyplynulo, že žádné další subdodávky, resp. zboží k předprodeji, než to, co se týkalo kontraktu na jízdní doklady s DP, Neograph nenakupoval. Pokud chtěl Neograph zvýšit svůj zisk obstaráním levnějších subdodávek pro DP, když levnější pořizovací cenu nehodlal promítnout do prodejních cen pro DP (viz fixní ceny ve smlouvách s DP), musel to, co dosud s využitím svého know-how vyráběla StTC, ve stejné kvalitě zajistit jinde. Charakter subdodávek byl takový, že vyžadoval technologickou přípravu, zkoušky atd. Rozhodně nepostačovalo, aby byla zaslána objednávka výrobců. Ze všech těchto důvodů bylo pověření svědka Ing. J. obžalovaného, resp. společnosti Avium Partners, důvodné a opodstatněné. Již ve zrušujícím rozhodnutí odvolací soud jasně vyjádřil svůj názor na tvrzení znalkyně Ing. Pavly Císařové, že *zprostředkování mezi společnostmi Prompt a Lightgate a společností Neograph nebylo potřeba, protože prvá ze společností byla letitým odběratelem Neographu a druhá již v minulosti spolupracovala s Neographem v oblasti výzkumu, tudíž kontakt mezi společnostmi byl vytvořen již v minulosti*. Výpovědi svědků Petera H. a Ing. Petra K. dávají zcela jednoznačnou odpověď – předchozí vzájemný kontakt společností jim nijak neumožňoval proniknout jako dodavatelé do Neographu, ač o to v minulosti usilovali. Navíc společnosti (resp. nejméně společnost Lightgate – viz výpověď svědka Ing. K. ve veřejném zasedání) neměly informaci o tom, že by se mohly dodavateli Neographu, potažmo DP, stát. Tyto společnosti logicky nemohly vědět, jaký úmysl pojal Ing. J. – a sice, změnu dodavatele výrobků dosud odebíraných od StTC, a nemohly vědět, že DP poptává další nové produkty, na které Neograph hledá dodavatele. **Pro společnosti Prompt a Lightgate bylo zprostředkování**, které promítly do svých cen, **zcela opodstatněné**. S ohledem na to, co bylo předmětem zadání svědka Ing. J. pro obžalovaného Ing. S., tj. i práce mimo pracovní poměr, a srozumění svědka s tím, že cena, kterou mu obžalovaný sdělí, zahrnuje již náklady obžalovaného (společnosti Avium Partners) bylo **zprostředkování** (kterým je označováno nalezení dodavatele a příprava obchodu) **opodstatněné i pro Neograph**.

c)

76. Třetím důvodem zrušení napadeného rozsudku bylo **nesprávné rozhodnutí o uplatněním nároku poškozeného (§ 258 odst. 1 písm. f) tr. ř.**. Vrchní soud pouze pro úplnost konstatuje, že soud prvního stupně nerespektoval právní názor odvolacího soudu, vyslovený ve zrušujícím rozhodnutí (§ 264 odst. 1 tr. ř.), a i v případě, že by skutkové závěry soudu prvního stupně byly správné, bylo jeho rozhodnutí o nároku poškozené společnosti nesprávné z důvodu vadného právního posouzení. Důvod zrušení napadeného rozsudku i z důvodu uvedeného v § 258 odst. 1 písm. f) tr. ř. tkví však nikoliv v případných vadách výroků o náhradě škody (§ 228 odst. 1, § 229 odst. 2 tr. ř.), nýbrž v okolnosti, která nastala po vyhlášení napadeného rozsudku. Před veřejným zasedáním vzala poškozená společnost své odvolání zpět a současně vzala zpět i svůj dříve učiněný návrh, aby jí byla obžalovaným Ing. S. zaplacená škoda.
77. Vzhledem k tomu, že o náhradě škody, ať již podle § 228 odst. 1 nebo § 229 tr. ř., lze rozhodnout pouze byl-li nárok na náhradu škody včas a řádně uplatněn (§ 43 odst. 3 tr. ř.), vzetím návrhu zpět odpadlo splnění podmínky pro jakékoliv výroky podle § 228 nebo § 229 tr. ř., které se z toho důvodu staly nesprávnými.

d)

78. Jak bylo uvedeno shora v odst. 54, odvolací soud je v zásadě vázán hodnocením důkazů provedeným soudem prvního stupně. Odvolací soud shledal, že v určitých aspektech hodnocení důkazů soudem prvního stupně chybí, popř. je neúplné a nebere zřetel na podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Těmto aspektům se pak odvolací soud podrobně věnoval, doplnil dokazování a na podkladě ustanovení § 259 odst. 3 tr. ř. učinil o těchto aspektech nové skutkové závěry – **obžalovaný domluvil obchody společností Prompt a Lightgate se společností Neograph a učinil tak z části jako zaměstnanec společnosti Neograph a z části jako odborný externista (jednající jménem společnosti Avium Partners) a tato činnost obžalovaného nazývaná zprostředkování, byla opodstatněná.** V dalších směrech hodnocení soudu prvního stupně a jeho skutkové závěry nevzbuzovaly pochybnosti rozvedené v odst. 54 a tudíž nebyl důvod, aby do nich odvolací soud jakkoli zasahoval. Obdobně platí i o některých pokynech daných odvolacím soudem soudu prvního stupně ve zrušujícím rozhodnutí pro případ, že by opětovně soud prvního stupně shledal zprostředkování nepotřebným, kterým soud prvního stupně přes svůj závěr nevyhověl. S ohledem na jiný skutkový závěr odvolacího soudu se původní pokyny (zejm. pojmenování vad znaleckého posudku a jejich odstraňování, popř. přibrání nového znalce) staly obsolentními. Odvolací soud vzájemným prolnutím nových a části původních skutkových závěrů soudu prvního stupně dospěl k následujícím právním závěrům.

V.

Právní posouzení

79. Jednáním popsaným v obžalobě a napadeném rozsudku měl obžalovaný spáchat zločin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku. Přečin podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2017 (pozn. dále uváděno již bez

data účinnosti) spáchá ten, *kdo jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na podnikání dvou nebo více podnikatelů se stejným nebo podobným předmětem činnosti v úmyslu patřit sobě nebo jinému vyhodou nebo prospěch uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků.* Zločin podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku spáchá ten, *kdo tímto činem získá pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.* Trestný čin podle § 255 tr. zákoníku je zařazen v Hlavě VI (Trestné činy hospodářské), Dílu 3 (Trestné činy proti závazným pravidlům tržní ekonomiky a oběhu zboží ve styku s cizinou) trestního zákoníku. Objektem trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku je zájem společnosti na zajištění rovnosti na trhu, a to ve směru zneužívání zákazu konkurence. Uvedené ustanovení chrání obecný zájem společnosti na férovosti a zdravoti podnikatelského prostředí. Vzhledem k tomu, že v samotné podstatě podnikání v tržní ekonomice je snaha o dosažení co nejvyššího zisku, která s sebou nese konkurenční boj, společnost právními normami reguluje aktivity účastníků tržní ekonomiky, aby konkurenční boj probíhal společensky akceptovatelnými způsoby. Společnost v tomto smyslu vymezila limity, které mají zamezit praktikám, které ve svém konečném důsledku ekonomiku poškozují. Jeden z těchto limitů našel odraz ve formálních znacích skutkové podstaty trestného činu zneužití informace a postavení v obchodním styku podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku. Materiálním korektivem formálního pojetí trestného činu v českém právním řádu je uplatňování trestněprávní odpovědnosti pachatele a trestněprávních důsledků s ní spojených jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiných právních předpisů („ultima ratio“ - § 12 odst. 2 tr. zákoníku).

80. Pro přehlednost bude věnována pozornost jednotlivým znakům skutkové podstaty uvedeného trestného činu podle § 255 odst. 2, 4 tr. zákoníku, resp. § 255 odst. 2 tr. zákoníku.

a)

„Jako podnikatel, společník, člen orgánu, zaměstnanec nebo účastník na podnikání dvou nebo více podniků“

81. Obžalovaný byl obchodním ředitelem společnosti Neograph a od 6. 9. 2010 byl jednatelem a společníkem společnosti Avium Partners. Do uvedeného data (viz body napadeného rozsudku I.1. – 4., II.1.) se podnikání společnosti Avium Partners fakticky účastnil, tj. byl účastníkem na podnikání (srov. Draštík, A.; Fremr, R.; Durdík, T.; Růžička, M.; Sotolář, A. a kol. Trestní zákoník. Komentář. II.díl. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2015, s. 1940). Proti shledání naplnění tohoto znaku skutkové podstaty uvedeného trestného činu nebylo obžalovaným nikdy nic namítáno, jde po celou dobu trestního řízení o nesporný fakt.

b)

„Podniky se stejným nebo podobným předmětem činnosti“

82. Již ve zrušujícím rozhodnutí (viz str. 34 zrušujícího rozhodnutí) vrchní soud konstatoval, že v případě Neographu a Avium Partners šlo o dva podniky ve smyslu ustanovení § 255 tr. zákoníku, které měly stejný, případně podobný předmět činnosti. Protože obžalovaný tuto námitku v odůvodnění svého odvolání bez změněné argumentace zopakoval, opakuje i odvolací soud, že pro posouzení jednání podle ustanovení § 255 odst. 2 tr. zákoníku není

podle ustálené judikatury a právní teorie rozhodné, zda oba podniky skutečně ve shodném nebo podobném předmětu podnikaly, tj. neposuzuje se, zda byly ve skutečném konkurenčním vztahu (srov. R 39/2006-I., TR NS 23/2006-T 872 a komentář Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012, s. 2612). Proto i tento znak skutkové podstaty zvažovaného trestného činu byl naplněn.

c)

„V úmyslu opatřit sobě nebo jinému výhodu nebo prospěch“

83. Hlavní motivací jednání obžalovaného bylo vyhovět požadavku svědka Ing. J. a tím zajistit levnějšího dodavatele určitého zboží pro Neograph, přičemž konečným odběratelem zboží byl DP. Vzhledem k tomu, že prodejní cena zboží, se kterým Neograph s DP dosud obchodoval jeho předprodejem ze StTC (dále jen „staré výrobky“) byla smlouvou s DP pevně dána a pevně byla dána i provize pro společnost Cokeville (viz závěry soudu prvního stupně), představovaly nižší pořizovací náklady těchto starých výrobků pro Neograph úsporu, resp. zisk. U výrobků, u kterých požadavek na jejich dodávání ze strany DP (nebo nabídka Neographu pro DP) vznikl až v průběhu kontraktu s DP (dále jen „nové výrobky“), šlo o zajištění nových možností vytvářet zisk Neographu.
84. Vedlejší motivací obžalovaného bylo nechat si za svoji práci ve prospěch Neographu zaplatit a dosáhnout zisku pro Avium Partners, když je třeba vycházet z toho, že obchodní společnost vyvíjí svoji činnost za účelem dosahování zisku. Protože soud prvního stupně považoval zprostředkování společností Avium Partners za fiktivní, nezabýval se určením hodnoty zprostředkování, tj. nezjišťoval náklady společnosti Avium Partners, neoceňoval know-how společnosti Avium Partners užití ke zprostředkování a nezabýval se ziskem společnosti Avium Partners. Jak bylo uvedeno shora (viz odst. 78) a s ohledem na závěry učiněné níže (viz odst. 87 - 93) jeví se pro účely tohoto trestního řízení nadbytečné zjišťovat, jaký skutečný profit Avium Partners, potažmo obžalovaný z provizí Promptu a Lightgate po odečtení nákladů měli. Lze konstatovat, že obžalovaný jednal v přímém úmyslu opatřit prospěch společnosti Avium Partners a přeneseně sobě, přičemž šlo o vedlejší produkt pozitivní činnosti, kterou obžalovaný na pokyn svědka Ing. J. vykonával pro Neograph. I tento znak skutkové podstaty zvažovaného trestného činu je naplněn.

d)

„Uzavře nebo dá popud k uzavření smlouvy“

85. Zrušujícím rozhodnutím odvolací soud soudu prvního stupně uložil tímto znakem se z důvodu námitky obžalovaného podrobněji zabývat. Soud prvního stupně tomuto požadavku vyhověl a (za situace, kdy obžalovaný nebyl tím, kdo smlouvy se společnostmi Prompt a Lightgate za společnost Neograph uzavřel a ani nečinil sám objednávky) znakem „dá popud“ se zabýval v odůvodnění napadeného rozsudku na str. 108, přičemž uvedl, že *popudem k uzavření smlouvy přitom není jen návrh na její uzavření, ale jakékoliv jednání, které směřuje k vyvolání jednání o jejím uzavření a k dokončení takového už probíhajícího jednání, tedy zejména projednání smluvních podmínek.*
86. Jazykový význam sousloví „dát popud“ je stimul, podnět, impulz, motiv pobídka atd. Z tohoto pohledu se jeví, že tím, kdo „dal popud“, byl svědek Ing. J.. V právní teorii i praxi je však znak

„dá popud“ vykládán širěji, v souladu s tím, co uvedl soud prvního stupně. Správnost názoru soudu prvního stupně plyne např. i z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 8. 2011, sp. zn. 5 Tdo 866/2011 – „...*ke naplnění znaku dá popud postačí jakékoliv jednání, které směřuje ke uzavření či dokončení již započatého ujednání obchodního kontraktu, zejména pak projednávání smluvních podmínek...*“. Obžalovaný plnil zadání svědka Ing. J., jehož plnění mohl odmítnout (je však na místě připomenout, že obžalovaný byl protikorupční policií požádán, aby byl v Neographu loajální a nevzbudil podezření). Obžalovaný vyhledal dodavatele a zajistil cenovou nabídku vyhovující požadavku Ing. J., projednal smluvní podmínky, dohodl technologické řešení zakázky a výsledek předložil Ing. J. k posouzení. Pokud by obžalovaný aktivně nekonal, nedošlo by k uzavření kontraktu s Promptem a Lightgate. I tento znak skutkové podstaty trestného činu podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku je naplněn.

e)

„Na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků“

87. Předně je třeba uvést, že právní teorie a praxe mají slovy „*na úkor podnikatele nebo jeho podniků*“ na mysli ekonomickou ztrátu jednoho ze subjektů, v nichž pachatel současně působil (srov. Drašík, A.; Fremr, R.; Durdík, T.; Růžička, M.; Sotolář, A. a kol. Trestní zákoník. Komentář. II.díl. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2015, s. 1944 a usnesení Nejvyššího soudu z 31. 8. 2011, sp. zn. 5 Tdo 866/2011). Vrchní soud dodává, že jednání pachatele a jím vyvolaný stav je třeba posuzovat celkově, tj. ve všech souvislostech (viz odůvodnění prvního rozsudku Městského soudu Praze a odůvodnění zrušujícího rozhodnutí vrchního soudu ohledně rozhodnutí o zproštění obžaloby původně obžalovaného JUDr. Vladimíra S. z bodu II. obžaloby týkajícího se společnosti NANOGRAPH, s.r.o.). V projednávaném případě obžalovaného Ing. S. bylo třeba zkoumat, jaké výdaje za stejné staré výrobky později nakoupené od společností Prompt a Lightgate měl Neograph předtím, a za jaké ceny by nové výrobky Neographu dodával dosavadní výhradní dodavatel – StTC. Zjištěné nabídkové ceny StTC bylo třeba porovnat s cenami, za které opatřil staré a nové výrobky obžalovaný a učinit závěr, zda změna dodavatele, zprostředkovaná společností Avium Partners, společností Neograph způsobila ekonomickou ztrátu.
88. Soud prvního stupně se zodpovězení těchto otázek věnoval, jeho závěry jsou podloženy a logické. Odvolací soud v tomto směru odkazuje zejm. na str. 87 až 88 napadeného rozsudku, kde soud prvního stupně konstatuje, že pro Neograph byla cenová nabídka Promptu výhodnější, než jakou mohl Neograph dosáhnout při objednání stejného produktu pro DP od StTC. I po zahrnutí provize pro společnost Avium Partners realizoval Neograph na zakázce s Promptem úsporu nákladů ve výši 1 216 000 Kč oproti realizaci dané zakázky u StTC. Ohledně zakázky od společnosti Lightgate soud prvního stupně žádné stanovisko nezaujal.
89. Na základě skutkových závěrů soudu prvního stupně, jež odpovídají provedeným důkazům, je odvolací soud nucen tvrzení soudu prvního stupně upřesnit a doplnit. V bodech III.5. a III.9. podané obžaloby nebyl konečným odběratelem výrobků objednaných z Promptu DP, nýbrž v bodě III.5. jím byla advokátní kancelář Šachta & Partners v.o.s. a v bodě III.9. advokátní kancelář JUDr. Luděk Lisse, Ph.D. LL.M. - LISSE LEGAL Lisse & partners (viz odůvodnění napadeného rozsudku na str. 134). Je třeba dodat, že provedeným dokazováním nebylo zjištěno, za jakou cenu byly výrobky (formuláře směnek) advokátním kancelářím

prodány, tudíž není možnost dosažené prodejní ceny porovnávat s případnou nabídkou StTC. Předmětem dokazování také nebylo, zda již někdy v minulosti byly nějakým advokátním kancelářím formuláře směnek ze StTC zprostředkovány, tj. není možno učinit závěr o tom, zda šlo o staré nebo nové výrobky (viz definování starých a nových výrobků shora – odst. 83). V součtu byla kupní cena formulářů směnek z Promptu 5 363 EUR (153 098,40 Kč), což v porovnání s objemem obchodu s výrobky pro DP, představuje obchod malého rozsahu, tj. stěžejním pro posouzení ziskovosti obchodu s Promptem zůstává údaj, který uvedl soud prvního stupně. V případě objednávky od společnosti Lightgate šlo o nové výrobky, tudíž veškerý zisk, který Neograph díky těmto novým zakázkám dosáhl, byl přínosem zprostředkovatelské činnosti společnosti Avium Partners.

90. Jak již naznačeno v předchozím odstavci, v důsledku nedostatku informací o nabídkových cenách StTC a z důvodu nezjištění jiné cenové nabídky (tržní ceny) výrobků nakoupených z Lightgate, nejsou shromážděné informace úplné. Souhrn známých informací je však dostatečný, aby umožnil učinit obecné závěry o ekonomické stránce jednání obžalovaného. Je třeba zdůraznit, že i svědek Ing. J. tvrdí ve své výpovědi výhodnost nových dodavatelů (resp. tvrdil to ve dřívějších výpovědích a poté, co ve veřejném zasedání nejprve tvrdil, že cenu předloženou obžalovaným s ničím neporovnával, se ke svému původnímu tvrzení vrátil). Tento svědek posoudil obžalovaným předložené ceny, přičemž vycházel z cen konečných, tj. již z cen, kde byla zahrnuta provize pro Avium Partners, a porovnával je se stávající nabídkou StTC a s nabídkou, kterou si pro ten účel ze StTC opatřil. Vzhledem k tvrzení svědka Ing. J., které je ve prospěch obžalovaného, a není důvodu mu neuvěřit, lze předpokládat, že stejně postupoval u formulářů směnek pro advokátní kanceláře, tudíž i v těchto obchodních případech, šlo-li o staré zboží, zjistil, že je nabídka předložená obžalovaným výhodnější, tudíž zajistí Neographu vyšší zisk než kdyby byla zakázka realizována se StTC.
91. Lze shrnout, že obžalovaný zajistil Neographu oproti stavu, než začal prostřednictvím společnosti Avium Partners zprostředkovávat zakázky z Promptu a Lightgate, zisk ve výši 1 216 000 Kč ze zakázek starých výrobků z Promptu pro DP + zisk neznámé výše ze zakázek Promptu pro advokátní kanceláře (popř. ještě vyšší částku v případě, pokud šlo o nové výrobky dříve pro advokátní kanceláře od StTC neobjednávané) + zisk neznámé výše ze zakázek nových výrobků z Lightgate pro DP. Ač je celková výše zisku neznámá, je podstatné, že jde o zisk. Jeho výše pro účely tohoto trestního řízení je nepodstatná a její zjišťování a prohlubování dokazování za tímto účelem by bylo neodůvodnitelné.
92. Pokud soud prvního stupně v souvislosti se závěry o naplnění znaku „dá popud“ argumentoval tím, že Neograph z provize, kterou získal prodejem výrobků nakoupených od Promptu a Lightgate DP-ku odváděl provizi společnosti Cokeville, což v konečném důsledku způsobovalo, že jeho zisk byl nižší, a to zejména nižší v porovnání s provizí společnosti Avium Partners, je třeba konstatovat, že jde částečně o nepodložený závěr a částečně o zcela nadbytečnou úvahu. Soud prvního stupně nezjišťoval zisk společnosti Avium Partners, nezjišťoval její náklady, proto neměl dostatek údajů, aby mohl porovnávat výše, resp. poměr, dosažených zisků společností Neograph a Avium Partners. Pokud se společnost Neograph o svoji provizi na uskutečněných projednávaných obchodech s DP-em dělila se společností Cokeville, logicky se její finální zisk z provedených obchodů snížil. Snížil se však nikoliv

vinou obžalovaného, nýbrž jednáním samotné poškozené společnosti, která se sama rozhodla, jak se ziskem, který jí obžalovaný zprostředkoval, naloží.

93. Obdobně je třeba vyjádřit se k výši provize společnosti Avium Partners, resp. k poměru, jaký tvořila k ceně za kterou Neograph výrobky kupoval. V případě výrobků z Promptu to bylo z v bodě 1. a 2. 26,6 %, v bodě 3. 50 %, v bodě 4. 24,5 %, v bodě 5. 50 %, v bodě 6. 78 %, v bodě 7. 43,5 %, v bodě 8. 56 % a v bodě 9. 50,2 %. V případě výrobků z Lightgate byly provize v bodě 1. 61 %, v bodě 2. 65 %, v bodě 3. 58 %, v bodě 4. 71 %, v bodě 5. 63 % a v bodě 6. 61 %. Znalkyně Ing. Pavla Císařová, k jejímuž znaleckému posudku má odvolací soud již dříve vyjádřené výhrady, trvala na tom, že obchody mezi Neographem a společnostmi Prompt a Lightgate proběhly bez zprostředkovatele, tudíž považovala celou provizi za nedůvodnou. Svědek Ing. K. se k předestřeným výším provizím vyjádřil tak, že je považuje v daném oboru za běžné. Vrchní soud konstatuje, že zabývat se výší provizí společnosti Avium Partners je zcela mimo rozsah dokazování a hodnocení důkazů potřebného pro závěry v projednávané trestní věci, proto se jí při zjištění, že celkově činnost společnosti Avium Partners v projednávaných případech přinesla Neographu zisk, nezabýval. Nižší výše provize společnosti Avium Partners mohla ovlivnit pouze skutečnost, že by Neograph dosáhl ještě většího zisku, než díky obchodům s novými dodavateli oproti dodavateli stávajícímu dosáhl. Za situace kdy obžalovaný způsobil Neographu zisk, nikoliv ztrátu, tj. nezpůsobil Neographu *úkor*, a zprostředkovatelská činnost společnosti Avium Partners byla opodstatněná (viz odst. 75), **nelze spatřovat úkor v tom, že obžalovaný nedosáhl pro Neograph většího nebo maximálního zisku** (k čemuž by došlo, kdyby byly provize Avium Partners procentuálně nižší nebo nebyly vůbec).
94. Z uvedených důvodů dospěl odvolací soud k závěru, že znak skutkové podstaty trestného činu podle § 255 odst. 2 tr. zákoníku „*na úkor jednoho nebo více podnikatelů nebo jejich podniků*“, není naplněn. Podstata odlišného závěru odvolacího soudu oproti právním závěrům soudu prvního stupně tkví v odlišných skutkových závěrech. Soud prvního stupně shledal neopodstatněnost zprostředkování a z toho důvodu dospěl k závěru o způsobení *úkoru* poškozené společnosti jednáním obžalovaného, neboť prostřednictvím dodavatelů byla odčerpána provize pro společnosti Avium Partners, o kterou jinak mohla být kupní cena dodávaných výrobků pro Neograph příznivější. Odvolací soud učinil skutkový závěr v tom smyslu, že zprostředkování obchodu společností Avium Partners (zde viz shora rozvedené úvahy o dvojím postavení obžalovaného – odst. 71, a o tom, co je v tomto konkrétním případě zprostředkováním myšleno - odst. 75) bylo opodstatněné a pro Neograph ekonomicky přínosné.

f)

Shrnutí

95. **Pokud není naplněn byt' jeden formální znak skutkové podstaty**, která není formulována alternativně, tj. musí být přítomny všechny znaky současně, **nelze dospět k závěru, že by byla skutková podstata trestného činu naplněna** (např. vyšší intenzitou naplnění jiného ze znaků skutkové podstaty). Je třeba dodat, že vrchní soud neshledal ani, že by jednání obžalovaného naplňovalo skutkovou podstatu jiného trestného činu.

96. Podle § 226 písm. b) tr. ř. *soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a případně doplněných soudem, a to i k návrhům ostatních stran v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.* Podle téhož ustanovení je oprávněn rozhodnout i odvolací soud, pokud postupuje podle § 259 odst. 3 tr. ř. Odvolací soud dospěl k závěru, že skutek popsany v bodech III. a IV. podané obžaloby se stal (není splněn příznivější důvod zproštění obžaloby podle § 226 písm. a) tr. ř.), avšak označený skutek není trestným činem (§ 226 písm. b) tr. ř.), a proto obžaloby obžalovaného Ing. S. v uvedeném rozsahu zprostil. Pro přehlednost lze dodat, že obžalovaný byl zrušujícím rozhodnutím (viz odst. 34) zproštěn podané obžaloby v bodě I. Obžalovaný tak výrokem tohoto rozsudku a výrokem zrušujícího rozhodnutí byl podané obžaloby zproštěn v plném rozsahu.
97. Vzhledem k tomu, že poškozená společnost SPM – Security Paper Mill, a.s., se svým prohlášením ze dne 4. 10. 2018 vzdala nejen odvolání, ale vzala zpět i svůj původní návrh na náhradu škody, nebyl podklad pro výrok o odkazu poškozené na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 3 tr. ř.
98. Státní zástupkyně se odvoláním domáhala zpřísnění trestu obžalovaného. Za situace, kdy vrchní soud dospěl k závěru, že je dán důvod ke zproštění obžaloby, je nadbytečné jakkoliv se trestem, který byl obžalovanému napadeným rozsudkem uložen, zabývat.

VI.

99. Vzhledem k tomu, že Vrchní soud v Praze shledal odvolání obžalovaného Ing. Vladimíra S. důvodným, podle § 258 odst. 1 písm. a), b), d) tr. ř. napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. ř. rozhodl o zproštění obžalovaného obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř. Odvolání státní zástupkyně bylo jako nedůvodné podle § 256 tr. ř. zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozsudku **je** možno podat **dovolání**. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to v neprospěch i ve prospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho dotýká, a to pouze prostřednictvím svého obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť takto bylo označeno. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud a jeho nutný obsah je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř.

Praha 8. října 2018

JUDr. Kateřina Jonáková, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila Ježková

